

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Plzeň-jih rozhodl samosoudcem JUDr. Josefem Millerem ve věci

žalobkyně: **Kateřina Princová**, narozená 22. 8. 1975
trvalým pobytem Plzeňská 1924/220, 150 00 Praha 5 - Smíchov
zastoupená advokátkou JUDr. Zorkou Černoorskou
sídlem Balbínova 384, 261 01 Příbram

proti
žalované: **ČR-Státní pozemkový úřad**, IČ: 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3
zastoupená advokátem Mgr. Miloslavem Strnadem
sídlem Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha 2 - Vinohrady

o nahrazení projevu vůle

takto:

- I. Nahrazuje se projev vůle žalované uzavřít s žalobkyní tuto smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen zákon o půdě):
1. Žalovaná, Česká republika – Státní pozemkový úřad, IČ 01312774, se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 (dále jen „Státní pozemkový úřad“), spravuje pozemky ve vlastnictví státu u Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, Katastrální pracoviště Plzeň-jih na LV č 10002, a to:
 - poz. parc. č. 2444/6 k.ú. Dobřany, obec Dobřany dle geometrického plánu Ing. Jiřího Blábola č. 2669-48/2022,
 - poz. parc. č. 984/21 k.ú. Milínov u Nezvěstic, obec Milínov,
 - poz. parc. č. 351/24 k.ú. Nová Ves u Plzně, obec Nová Ves,
 - poz. parc. č. 351/23 k.ú. Nová Ves u Plzně, obec Nová Ves,

- poz. parc. č. 56/6 v k.ú. Robčice u Štěnovic, obec Útušice dle geometrického plánu Ing. Jiřího Blábola č. 345-48/2022,
 - poz. parc. č. 56/2 v k.ú. Robčice u Štěnovic, obec Útušice dle geometrického plánu Ing. Jiřího Blábola č. 345-48/2022,
 - pozemky parc. č. 841/16, parc. č. 889 a parc. č. 841/15, vše v k.ú. Vstíř, obec Vstíř.
2. Žalobkyně Kateřina Princová, nar. 22. 8. 1975, r.č. 755822/0307, je oprávněnou osobou ve smyslu ust. § 4 odst. 2 písm. c) zákona o půdě.
3. Žalobkyně má na základě pravomocných rozhodnutí: 1. Magistrátu hl. města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. 1708/97, k.ú. Smíchov ze dne 1. 8. 1997, potvrzené rozsudkem Městského soudu v Praze č.j. 38 Ca 266/97-40 ze dne 1. 9. 1998, 2. Magistrátu hl. města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 1940/97, k.ú. Smíchov ze dne 9. 9. 1997, 3. Magistrátu hl. města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 920/99, k.ú. Smíchov ze dne 16. 4. 1999, 4. hl. města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 580/01, k.ú. Smíchov ze dne 27. 2. 2001, 5. Hl. města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č.j. PÚ 607/01, k.ú. Smíchov ze dne 28. 2. 2001, 6. Hl. města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 608/01, k.ú. Smíchov ze dne 28. 2. 2001, 7. Hl. města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 3000/01, k.ú. Smíchov ze dne 29. 10. 2001, 8. Hl. města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 3226/01, k.ú. Smíchov a Košíře ze dne 23. 11. 2001, 9. Hl. města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 718/02, k.ú. Smíchov ze dne 7. 3. 2002, 10. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1519/03, k.ú. Smíchov ze dne 29. 4. 2003, 11. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1701/03, k.ú. Smíchov ze dne 20. 5. 2003, 12. Ministerstva zemědělství, pozemkové úřadu Praha č.j. PÚ 734/04, k.ú. Smíchov ze dne 30. 3. 2004, 13. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 2563/04, k.ú. Smíchov ze dne 30. 11. 2004, 14. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1365/05, k.ú. Smíchov ze dne 12. 5. 2005, 15. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 2549/05, k.ú. Smíchov ze dne 26. 10. 2005, 16. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 3330/05, k.ú. Smíchov ze dne 16. 11. 2005, 17. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 992/06, k.ú. Košíře ze dne 20. 3. 2006, 18. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1805/06, k.ú. Smíchov ze dne 31. 5. 2006, 19. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 2440/07, k.ú. Smíchov ze dne 18. 10. 2007, 20. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1107/92/3, k.ú. Smíchov ze dne 9. 12. 2009, 21. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/11, k.ú. Smíchov ze dne 6. 10. 2014, 22. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/15, k.ú. Smíchov ze dne 27. 4. 2015, 23. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/16, k.ú. Smíchov ze dne 10. 6. 2015, 24. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/18, k.ú. Smíchov ze dne 8. 10. 2015, 25. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/19, k.ú. Smíchov ze dne 20. 11. 2015, 26. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/20, k.ú. Smíchov ze dne 8. 7. 2016, 27.

Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/21, k.ú. Smíchov ze dne 21. 9. 2016, 28. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha č.j. PÚ 1107/92/24, k.ú. Smíchov ze dne 14. 6. 2017, 29. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha č.j. PÚ 1107/92/25, k.ú. Smíchov ze dne 21. 5. 2018, 30. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha č.j. PÚ 1107/92/26, k.ú. Košíře ze dne 14. 6. 2018, 31. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha č.j. PÚ 1107/92/27, k.ú. Smíchov ze dne 24. 10. 2018, 32. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha č.j. PÚ 1107/92/29, k.ú. Smíchov ze dne 12. 2. 2019 a žalobkyně i na základě Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5, č.j. 32 D 892/2011-65 ze dne 2. 12. 2011, které nabylo právní moci dne 2. 12. 2012 a Potvrzení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 2. 12. 2011, č.j. 32 D 982/2011-73, nárok na nabytí vlastnického práva k tzv. náhradním pozemkům za pozemky žalobkyně v restituci, z důvodu existence překážek uvedených v § 11 odst. 1 zákona o půdě, nevydané.

4. Žalovaná k uspokojení nároku žalobkyně na náhradu za pozemky v restituci nevydané touto smlouvou převádí žalobkyni pozemky do jejího vlastnictví zapsané na LV š. 10002 u Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, Katastrální pracoviště Plzeň-jih, a to:

- poz. parc. č. 2444/6 k.ú. Dobřany, obec Dobřany dle geometrického plánu Ing. Jiřího Blábola č. 2669-48/2022,
- poz. parc. č. 984/21 k.ú. Milínov u Nezvěstic, obec Milínov,
- poz. parc. č. 351/24 k.ú. Nová Ves u Plzně, obec Nová Ves,
- poz. parc. č. 351/23 k.ú. Nová Ves u Plzně, obec Nová Ves,
- poz. parc. č. 56/6 v k.ú. Robčice u Štěnovic, obec Útušice dle geometrického plánu Ing. Jiřího Blábola č. 345-48/2022,
- poz. parc. č. 56/2 k.ú. Robčice u Štěnovic, obec Útušice dle geometrického plánu Ing. Jiřího Blábola č. 345-48/2022,
- pozemky parc. č. 841/16, parc. č. 889 a parc. č. 841/15, vše v k.ú. Vstiš, obec Vstiš,

jako náhradu za část restitučního nároku žalobkyně a žalobkyně tyto pozemky do svého vlastnictví přijímá.

- II. Žalovaná je povinna na náhradě nákladů řízení zaplatit zástupkyni žalobkyně, advokátce JUDr. Zorce Černožské částku 398 653,86 Kč, a to ve lhůtě do tří dnů od jeho právní moci.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou dne 4. 3. 2020 u Okresního soudu Plzeň-jih domáhala nahrazení projevu vůle žalované – uzavření smlouvy o převodu náhradních pozemků podle § 11a ve spojení s ustanovením § 14 odst. 1 věty druhé a § 17 odst. 3 písm. b) zák. č. 549/1991 Sb., zákona o půdě (dále jen zákon). Konkrétně se mělo jednat o převedení do vlastnictví žalobkyně a to: část poz. parc.č. 2444/6 v k.ú. Dobřany, obec Dobřany, poz. parc.č. 984/21 v k.ú. Milínov u Nezvěstic, obec Milínov, poz. parc. č. 351/24, poz.

parc. č. 351/23 a poz. parc. č. 351/6 Plzně, parc. č.; vše v k.ú. Nová Ves u Plzně, poz. parc.č. 469/4 a poz. parc.č. 468; vše v k.ú. Řeňče, obec Řeňče, část poz. parc.č. 614/14, poz. parc.č. 567/28, poz. parc.č. 567/3, poz. parc.č. 250/6, poz. parc.č. 250/1 a poz. parc.č. 250/8; vše v k.ú. Stod, obec Stod, poz. parc.č. 56/2 v k.ú. Robčice u Štěnovic, obec Útušice, poz. parc.č. 841/16, poz. parc.č. 889 a poz. parc.č. 841/15; vše v k.ú. Vstíř, obec Vstíř. Žaloba byla odůvodněna tím, že žalobkyně je oprávněnou osobou podle ust. § 4 odst. 2 písm. c) zák. č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o půdě“) jako závětní dědička-praneteř paní Jany Nesselové, r.č. 205706/074, posledně bytem Plzeňská 1925/218, Praha 5-Smíchov, zemřelé dne 13.7.2011, manželky Ing. Viléma Nessela, r.č.120923/963, posledně bytem Plzeňská 1925/218, Praha 5-Smíchov, zemřelého 13.8.1999, a to na základě usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 2.12.2011, č.j. 32 D 892/2011-65, které nabylo právní moci dne 2.12.2011. Paní Jana Nesselová, manželka původního vlastníka Ing. Viléma Nessela, nabyla mimo jiného i nárok na vydání pozemků a náhrady za pozemky podle zákona o půdě po svém zemřelém manželovi Ing. Vilému Nesselovi, r.č.120923/963, zemřelého 13.8.1999, na základě usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 3.6.2000, č.j. 18 D 1114/99-165, Nd 159/99, které nabylo právní moci dne 12.4.2000. Ing. Vilém Nessel, r.č.120923/963, uplatnil v zákonné lhůtě u příslušného pozemkového úřadu restituční nárok podle zákona o půdě na vydání pozemků a náhrady ke spoluhl. podílu id. 1/36 vzhledem k celku předmětných nemovitostí jako původní vlastník, dědic po svém otci JUDr. Vilému Nesselovi, nar. 10. června 1883, zemřelém 28.3.1947 a jeho bratrovi JUC Eduardu Nesselovi, nar. 23.8. 1881, zemřelém 5.1.1962, kdy splnil předpoklady podle § 6 odst. 1 písm. h) zákona o půdě a byl uznán oprávněnou osobou podle § 4 odst. 1 zákona o půdě. Ing. Vilém Nessel zároveň uplatnil i nárok na vydání pozemků a náhrady podle zákona o půdě ke spoluhl. podílu id. 5/36 vzhledem k celku po svém strýci JUC. Eduardu Nesselovi, nar. 23.8.1881, zemř. dne 5.1.1962, který zemřel bezdětný. Na základě usnesení Státního notářství pro Prahu 5 ze dne 13.4.1962, č.j. 5 D 97/62, které nabylo právní moci dne 3.5.1962, v řízení o projednání jeho dědictví bylo rozhodnuto o připadnutí majetku JUC Eduarda Nessela jako odúmrt' čs. státu, a to z důvodu neexistence závěti a neexistenci jeho zákonných dědiců. Občanský zákoník z r. 1950 neznal dědickou posloupnost v případě, že se jednalo o dítě předemřelého sourozence, v tomto případě Ing. Viléma Nessela, zemřelého 13.8.1999, syna JUDr. Viléma Nessela, zemřelého dne 28.3.1947, který byl bratrem JUC Eduarda Nessela, zemřelého 5.1.1962. Tento zákon znal pouze dědickou skupinu - rodiče a sourozenci, nikoliv již děti sourozenců zůstavitele a dědická zákonná posloupnost pro dítě předemřelého sourozence byla stanovena až ust. občán. zák. č. 40/1964 Sb. Zákon č. 141/1951 Sb. upravoval další možný způsob nabytí dědictví, a to případ, že dědic žil se zůstavitelem ve společné domácnosti nejméně po dobu 1 roku před jeho smrtí. Tato skutečnost byla doložena do spisového materiálu pozemkového úřadu Ing. Vilémem Nessellem a následně žalobkyní, kdy Státní pozemkový úřad, se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 (dále jen „SPÚ“) se vyjádřil k oprávněnosti nároku žalobkyně ke spoluhl. podílu id. 5/36 vzhledem k celku po zemřelém JUC Eduardovi Nesselovi, a to ve svém přípisu ze dne 18.11.2014, zn. SPÚ 578704/2014-K tak, že nelze jakýmkoliv způsobem přenášet negativní dopady toho, že se nezachovala veškerá relevantní rozhodnutí na oprávněnou osobu a je třeba vycházet z tvrzení oprávněné osoby, že k přechodu na stát došlo v důsledku odmítnutí dědictví. Po tomto vyjádření SPÚ shora uvedeném již SPÚ od r. 2015 rozhodoval o vydání nároků žalobkyně - oprávněné osoby i ohledně restitučního nároku ke spoluhl. podílu id. 5/36 vzhledem k celku zemřelého JUC Eduarda Nessela. Dle výpisu z pozemkové knihy vl. č. 789 desk zemských k.ú. Smíchov a k.ú. Košíře, výpisu z pozemkové knihy vl.č. desk zemských 1304, 2981, 121 a 1967 k.ú. Smíchov a 781 k.ú. Košíře byla vyznačena národní správa podle dek.pr.č. 5/1945 Sb. u

předmětných pozemků, čímž došlo k zamezení možnosti užívání předmětných nemovitostí vlastníky, i když nedošlo k přechodu vlastnického práva na základě tohoto postupu státu do jeho vlastnictví. Již od doby prohlášení národní správy však byli původní vlastníci předmětných nemovitostí Ing. Vilém Nessel a jeho strýc JUC Eduard Nessel ve svých vlastnických právech k těmto nemovitostem omezeni, neboť s těmito již nemohli jako vlastníci jakkoliv nakládat. Jednalo se o tyto nemovitosti dle stavu PK k. ú. Smíchov – stav. par.č.k. 4604, role č.k. 4605, stav. parcely č.k. 4729, 4668, 4409, 4669, zahrady č.k. 4671, 4744 a 4730, role č.k. 4670, 4747, 4745, 4731, 4261, 4758, 4761, část role č.k. 4748, lesní parcely č.k. 4757 a 4735, pastviny č.k. 4740, 4759, 4011, 4760, 4732 a 4734, louku č.k. 4733, součástí ulic a cest č.k. 4742, 4611, 4741, 4737, 2155/3 a 2155/4, neplodnou půdu č.k. 4012 a hřiště č.k. 4746, role č.k. 4672, 4739, 4773, 4743, les č.k. 4738, pastvinu č.k. 4736, stav parcely č.k. 4750 a 4702, role č.k. 4675, 4676, 4677, 4678, 4679, 4680, 4681, 4682, 4684,4685, 4687, 4688, 4689, 4690, 4691, 4692 a 4697, 4705, 4706, 4707, 4709, 4712, 4713, 4718, 4719, 4720, 4722, 4723, 4724, 4725, 4726, pastviny č.k. 4609 a 4753, zahradu č.k. 4754, louku č.k.4752, pastvinu č.k. 4756, role č.k. 799/11 a 799/12 a k.ú. Košíře louky č.k. 5, 25, 158/1, 149/6, parcely součástí ulic č.k. 148/6 a 148/7, pastvinu č.k. 6. Majetek Ing. Viléma Nessela i JUC Eduarda Nessela byl formálně znárodněn, nemohl však být knihovně přepsán, kdy k nápravě knihovního pořádku došlo až na základě Prohlášení ze dne 12.12.1961, původního vlastníka předmětných nemovitostí, oprávněné osoby podle zákona o půdě Ing. Viléma Nessela, kterým daroval spoluvl. podíl id. 1/36 vzhledem k celku nemovitostí do vlastnictví státu. Toto jeho prohlášení o daru bylo schváleno dne 21.12.1961 pod č.j. Fin 3-dar-408/61 Finančním odborem ONV v Praze 5. Spoluvlastnický podíl id. 5/36 vzhledem k celku předmětných nemovitostí zemřelého JUC Eduarda Nessela přešel do vlastnictví čs. státu ke dni 5.1.1962 jako odúmrtí na základě usnesení Státního notářství pro Prahu 5 ze dne 13.4.1962, č.j. 5 D 97/62, které nabylo právní moci dne 3.5.1962. Původní vlastník, oprávněná osoba Ing. Vilém Nessel uvedl ve svém Prohlášení ze dne 3.9.1991, že byl spoluvlastníkem statku „Ladronka“ v Praze 5, Smíchov, Košíře. Od r. 1949 byl na něho a ostatní spoluvlastníky těchto pozemků činně soustavný nátlak na převod předmětných pozemků do vlastnictví čs. státu. Větší část předmětných pozemků byla zabráná výměrem ÚNV hl.m.Prahy č.j. 611-7-9.X.50-IX ze dne 18.1.1951 o výkupu zemědělské půdy dle zák.č. 46/48 Sb. Tento výměr nebyl nikdy realizován, později byl zrušen a nemovitý majetek byl dán státem do národní správy, která byla později rovněž zrušena. V r. 1960 byla část pozemků vyvlastněna dle vládního nařízení č. 15/1959 Sb. na základě rozhodnutí Fin. odboru rady ONV Praha 5 č.j. Fin 3-88-325/59 ze dne 31.10.1960. Československý stát, zastoupený FO-ONV v Praze 5 neustále na spoluvlastníky předmětných pozemků naléhal, aby předali do vlastnictví státu i zbývající nemovitosti. V tomto období bylo dokonce vedeno trestní stíhání proti některým spoluvlastníkům či členům jejich rodin, kdy tato situace vyvolávala u ostatních spoluvlastníků značné obavy. Všichni spoluvlastníci bez výjimky pak byli v těžké ekonomické tísní, protože se svým vlastnickým právem předmětných pozemků nemohli žádnou formou nakládat, využívat jakýmkoliv způsobem svých vlastnických práv u těchto pozemků a přitom po nich bylo vyžadováno placení různých dávek, na což neměli finanční prostředky. Za této obtížné politické a sociální situace nezbylo Ing. Vilému Nesselovi nic jiného než darovat svůj spoluvl. podíl id. 1/36 vzhledem k celku předmětných nemovitostí do vlastnictví čs. státu. Ing. Vilém Nessel, původní oprávněná osoba podle zákona o půdě, uplatnil restituční nárok podle zákona o půdě již v r. 1992 pod č.j. PÚ 1107/92, kdy on se nápravy a zmírnění křivdy, která mu byla způsobena ze strany státu, již v plném rozsahu nedočkal. Jeho právní nástupci věřili v nápravu a zmírnění křivd, ke které se stát zavázal, a to prostřednictvím zákona o půdě, nicméně bohužel až do dnešního dne, tedy ani po více než 29 letech, nebyla ze strany státu tato křivda způsobená jemu a následně jeho právním

nástupcům zcela napravena, a to ani vydání náhrady v odpovídající výši za pozemky, o kterých rozhodla žalovaná, že se oprávněné osobě nevydají. Do současné doby není o uplatněném restitučním nároku Ing. Viléma Nessela ke spoluvlastnickému podílu id. 1/36 vzhledem k celku zcela rozhodnuto, neboť dosud neobdržela žalobkyně od žalované sdělení o jeho ukončení a ohledně restitučního nároku žalobkyně ke spoluvl. podílu id. 5/36 vzhledem k celku po zemřelém JUC Eduardu Nesselovi je restituční řízení pouze na počátku svého vyřízení. Co se týče nároku za pozemky, o kterých rozhodla žalovaná, že nebudou oprávněné osobě vydány podle zákona o půdě, žalovaná nesprávně stanovila charakter pozemků podle jejich označení v identifikaci parcel ze dne 17.12.1992, v důsledku čehož tyto pozemky nesprávně ocenila, a proto do dnešního dne eviduje restituční nárok žalobkyně v nesprávné výši. Žalobkyně a její právní předchůdkyně se od roku 2006 účastnily veřejných nabídek náhradních pozemků vyhlašovaných žalovanou. Do veřejné nabídky náhradních pozemků se přihlásila žalobkyně a její právní předchůdci celkem 6x do r. 2012, kdy se snažila za svůj restituční nárok získat náhradní pozemek, ale pouze v některých případech byla úspěšná. Jednalo se o veřejnou nabídku u Pozemkového fondu, a to u Územního pracoviště Benešov v roce 2006, kdy podle podané žádosti oprávněných osob bylo požádáno: v k.ú. Alberovice, obec Loket - o 17 pozemků dle stavu PK (13 pozemků s kladným výsledkem (LV č.206 k.ú. Alberovice), 4 pozemky se záporným výsledkem, v k.ú. Líšno, obec Bystřice - o 5 pozemků dle stavu PK s kladným výsledkem (LV č.1924 k.ú. Líšno), v k.ú. Nespeky - o 3 pozemky dle stavu PK se záporným výsledkem. U územního pracoviště Příbram v roce 2006, kdy podle podané žádosti oprávněných osob bylo požádáno: v k.ú. Dunávice, obec Netvořice - o 18 pozemků dle stavu PK s kladným výsledkem (LV č.569 k.ú. Dunávice), v k.ú. Rudoltice u Vrchotových Janovic - o 4 pozemky dle stavu PK se záporným výsledkem, v k.ú. Křivsoudov - o 14 pozemků dle stavu PK se záporným výsledkem, v k.ú. Benešov u Praha - o 2 pozemky dle stavu PK a 1 pozemek dle stavu KN se záporným výsledkem. U územního pracoviště Příbram v roce 2007, kdy podle podané žádosti oprávněných osob bylo požádáno: v k.ú. Obecnice - o 1 pozemek dle stavu PK s kladným výsledkem (LV č.844 k.ú. Obecnice), v k.ú. Příbram - o 1 pozemek dle stavu KN s kladným výsledkem (LV č.10353 k.ú. Příbram), v k.ú. Sádek - o 2 pozemky dle stavu PK se záporným výsledkem. U územního pracoviště Beroun v roce 2009, kdy podle podané žádosti oprávněných osob bylo požádáno v k.ú. Podlesí nad Litavkou o 8 pozemků dle stavu PK se záporným výsledkem. U územního pracoviště Kutná Hora v roce 2012, kdy podle podané žádosti oprávněných osob bylo požádáno: v k.ú. Dunávice, obec Netvořice - o 2 pozemky dle stavu KN s kladným výsledkem (LV č.581 k.ú. Dunávice), v k.ú. Netvořice - o 1 pozemek dle stavu KN s kladným výsledkem (LV č.1223 k.ú. Netvořice). U územního pracoviště Beroun v roce 2012, kdy podle podané žádosti oprávněných osob bylo požádáno: v k.ú. Hlubyně - o 2 pozemky dle stavu KN s kladným výsledkem (LV č.214 k.ú. Hlubyně), v k.ú. Příbram - o 5 pozemků dle stavu KN s kladným výsledkem (LV č.11402 k.ú. Příbram), v k.ú. Svaté Pole - o 2 pozemky dle stavu KN s kladným výsledkem (LV č.514 k.ú. Svaté Pole), v k.ú. Loděnice u Berouna, obec Loděnice - o 4 pozemky dle stavu KN - 3 pozemky s kladným výsledkem (LV č.1315 k.ú. Loděnice u Berouna) a 1 pozemek se záporným výsledkem a v k.ú. Pičín o 1 pozemek dle stavu KN s kladným výsledkem (LV č.666 k.ú. Pičín). Následně se žalobkyně dozvěděla o skutečnosti, že její restituční nárok není řádně oceněn v souladu s požadavky zákona a související judikatury Nejvyššího soudu ČR a Ústavního soudu ČR. Žalovaná tak v rozporu se svými povinnostmi nesprávně eviduje nárok žalobkyně a to navzdory jejím výzvám, uvedeným níže. Tímto svým jednáním tak žalovaná nadále prohloubila a stále prohlubuje křivdy způsobené žalobkyni a jejím právním předchůdcům za minulého režimu. Žalovaná přitom přinejmenším od roku 2008 ví o existenci dobové územně plánovací dokumentace, kterou v případě vybraných restituentů získává od Institutu plánování a

rozvoje hl. m. Prahy a využívá ji k ocenění jejich restitučních nároků. Jelikož však je toto ocenění podle dobové územně plánovací dokumentace pro žalovanou nevýhodné, nečiní tak pro všechny restituenty, ale selektivně jen pro některé vybrané. To vše navzdory její zákonné povinnosti evidovat restituční nároky ve správné výši a navzdory již ustálené soudní judikatuře, která v rámci flexibilnějšího přístupu k oceňování restitučních nároků považuje dobovou územně plánovací dokumentaci za primární kritérium pro ocenění. Žalobkyně se proto obrátila na žalovanou přípisem ze dne 19.12.2019 - předžalobní výzvou podle ust. § 142a o.s.ř., která jí byla dne 20.12.2019 doručena, aby i její restituční nárok zaevidovala tímto způsobem a ve správné výši, přičemž žalobkyně odkázala i na konkrétní územně plánovací dokumentaci platnou k datu přechodu vlastnického práva k pozemkům odňatým její rodině na stát, jakož i na účel vyvlastnění některých odňatých pozemků, které byly výslovně vyvlastněny za účelem výstavby. K této své výzvě žalobkyně připojila i znalecký posudek vypracovaný prof. Ing. Renátou Schneiderovou Heralovou, Ph.D. ze dne 21.10.2019, č. 529/24/2019 (dále jen „Posudek“), kterým byly touto znalkyní oceněny předmětné pozemky, ke kterým nebylo žalobkyni a jejím právním předchůdcům navráceno ze strany žalované vlastnické právo a za které jí měla být přiznána náhrada podle zákona o půdě. Předmětný znalecký posudek nechala žalobkyně zpracovat vlastním nákladem ve snaze docílit nápravu léta trvajícího nezákonného stavu, a proto tímto způsobem nahradila činnost žalované. Na přípis - předžalobní výzvu podle ust. § 142a o.s.ř. žalobkyně ze dne 19.12.2019 odpověděla žalovaná přípisem ze dne 9.1.2020, pod zn.: SZ SPU 512569/2019/2, ve kterém jí sdělila, že její žádost k posouzení o přecenění byla předána na SPÚ, KPÚ pro SK a hl.m.Praha, oddělení restitucí a po obdržení vyrozumění tohoto oddělení jí bude o výsledku informovat. Na základě předchozích zkušeností dalších oprávněných osob však žalobkyně předpokládá, že její žádost, stejně jako žádost jiných oprávněných osob jí známých, bude po několika měsících zamítnuta a dojde tak pouze k dalšímu prodlení v uspokojování jejího restitučního nároku. Znaleckým posudkem prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D. byly oceněny nevydané pozemky v souladu s platnou judikaturou na celkovou částku ve výši 63.017.226,- Kč, což odpovídá restitučnímu nároku žalobkyně ve výši 5.161.164,- Kč (viz. Posudek str. 13-16). V souladu s tímto Posudkem při zohlednění podílu žalobkyně na odňatých pozemcích vyčíslených žalovanou, vychází skutečný nárok žalobkyně na mnohonásobně vyšší částku než žalovanou evidovaný nárok žalobkyně 211.883,55 Kč a u její právní předchůdkyně paní Jany Nesselové částkou 39.304,31 Kč. V součtu tak byl nárok žalobkyně oceněn celkovou částkou ve výši 251.187,86 Kč, ze kterého byla žalovanou vyplacena žalobkyni částka 13.436,72 Kč, takže zůstatek nároku žalobkyně dle názoru žalované činí 237.751,14 Kč. Současný skutečný neuspokojený nárok žalobkyně je však dle Posudku po odpočtu již vyplacené částky 13.436,72 Kč tedy 5.147.727,28 Kč, po zaokrouhlení dále 5.147.727,- Kč. Jak žalobkyně shora uvedla, již od roku 2006 se aktivně hlásila její právní předchůdkyně a následně i ona do veřejných nabídek, aby uspokojila své nároky formou vydání náhradních pozemků. Žalobkyně přitom zdůrazňuje, že Nejvyšší soud např. v rozsudku ze dne 9. 12. 2009, sp. zn. 31 Cdo 3767/2009, upozornil, že nesnáze při vyřizování restitučních nároků nesmí žalovaná přesouvat na oprávněné osoby. Pokud žalovaná toto činí, dopouští se svévole a jediným způsobem, jak se oprávněné osoby mohou domoci splnění svého nároku, je právě podání žaloby na uložení povinnosti žalované uzavřít s nimi smlouvu o převodu konkrétních pozemků. Nejvyšší soud toto právo opakovaně zdůraznil v případech, kdy žalovaná odmítala zaevidovat restituční nárok oprávněných osob ve správné výši, a tím vyloučila oprávněnou osobu z efektivní účasti ve veřejných nabídkách (viz. např. sp.zn. 28 Cdo 5487/2017, 28 Cdo 1964/2017, 28 Cdo 3576/2016 či 28 Cdo 4078/2015 citované níže). Jediným prostředkem proti svévoli žalované spočívající v odmítání zaevidování skutečného nároku žalobkyně a jeho uspokojení regulérním způsobem ve veřejných

nabídkách je proto podání této žaloby, v rámci které žalobkyně prokazuje správnou výši svého restitučního nároku a označuje náhradní pozemky k jeho uspokojení. Žalobkyně má nárok na vydání náhradních pozemků ve vlastnictví státu a správě žalované v hodnotě jejího restitučního nároku, přičemž základním předpokladem celkového uspokojení restitučního nároku je splnění zákonné povinnosti žalované, zaevidovat restituční nárok žalobkyně ve správné výši. Žalovaná však tuto svoji povinnost po celou dobu restitučního řízení porušovala a ani po výzvě žalobkyně ke správnému ocenění jejího nároku s doloženými podklady, včetně Posudku vypracovaného na náklady žalobkyně, toto své porušení povinnosti nenapravila. Před podáním tohoto žalobního návrhu se žalobkyně obrátila na žalovanou s předžalobní výzvou podle ust. § 142 občanského soudního řádu, ze dne 19.12.2019, kdy k této své výzvě doložila znalecký posudek znalkyně prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D ze dne 21.10.2019, č. 529/24/2019 (důkaz - č. 10 Posudek). Tímto Posudkem byl určen současný skutečný neuspokojený nárok žalobkyně ve výši 5.147.727,- Kč. Na tuto předžalobní výzvu žalobkyně odpověděla žalovaná svým přípisem ze dne 18.2.2020, zn. SPÚ 512572/2019, ve kterém uvedla, že návrhy přehledného regulačního plánu pro část území Prahy-XVI Smíchov z r. 1933 a návrh přehledného regulačního plánu pro část území Prahy-XVII Košíře z r. 1939, na které se odvolávala znalkyně v předmětném znaleckém posudku při ocenění pozemků, nebyly v době přechodu nevydaných pozemků platnou územně plánovací dokumentací, a to podle ust. zákona č. 84/1958 Sb. o územním plánování. Z ust. § 61 vyhl. č. 144/1959 Ú.I., je jednoznačné, že od její účinnosti již nebylo možné postupovat dle vyhl. č. 709/1950 Ú.I., (prováděcí vyhl. k zák.č. 280/1949) a v ust. § 2 se vymezuje stavební pozemek jako místo určené k zastavění územním rozhodnutím. Z tohoto důvodu závěry znalce týkající se možného využití dřívějších regulačních a zastavovacích plánů pro dané území v době převzetí spoluvlastnických podílů konkrétních pozemků v r. 1961 až 1962 k posouzení pozemků jako stavebních, nemají zákonnou oporu a předmětný znalecký posudek nesprávně a tendenčně posuzuje využití nevydaných pozemků podle v té době neplatné územně plánovací dokumentace. Z těchto důvodů žalovaná žalobkyni sdělila, že její výzva oprávněné osoby o přecenění nevydaných pozemků není k předložení na PÚŘ doložena. Dle názoru žalobkyně však návrhy přehledného regulačního plánu pro část území Prahy-XVI Smíchov z r. 1933 a návrh přehledného regulačního plánu pro část území Prahy-XVII Košíře z r. 1939, na které se odvolávala znalkyně v předmětném znaleckém posudku při ocenění pozemků, nebyly zrušeny KNV a nebyly nahrazeny žádnou jinou územně plánovací dokumentací až Směrným územním plánem hl.m.Prahy v r. 1964. K tomuto svému tvrzení dokládá žalobkyně „Přehled IPR Praha“, ze kterého je zřejmé, že první schválený územní plán hl.m.Prahy byl Směrný územní plán hl.m.Prahy ze dne 22.4.1964 ačkoliv z.č. 84/1958 Sb., o územním plánování, předpokládal existenci ÚPD již od účinnosti tohoto zákona. Dále dokládá Územní rozhodnutí, Odboru výstavby města a vodního hospodářství rady ÚNV hl.m.Prahy ze dne 24.8.1959, č.j. Výst/11-14734/1959 v jiné právní záležitosti, která však jednoznačně dokládá, že v dané době byly používány regulační plány z let 1938 jako platná územně plánovací dokumentace pro danou část Prahy. Žalobkyně odkazuje k prokázání svého tvrzení ohledně správnosti postupu znalkyně při prováděném ocenění pozemků na předmětný Posudek, jeho Přílohu str. 1-103, ve kterém je jednoznačně prokázána povaha všech předmětných pozemků oprávněné osoby, ke dni jejich přechodu na stát, když jejich nevydané části zakreslené do regulačního plánu prokazují jejich povahu stavebních pozemků v okamžiku odnětí, tj. pozemků, které byly odebírány v letech 1961-1962 za účelem jejich budoucí zástavby. Dále žalobkyně odkazuje na již ustálenou judikaturu v této právní záležitosti, a to zvláště na usnesení NS ČR 28 Cdo 1227/2015, ve kterém je tato judikatura ve věci shrnuta s odkazem na doposud platná rozhodnutí NS ČR, a to: a) na „Flexibilnější přístup soudu k posuzování původní povahy odňatých pozemků, v rámci něhož soudy podle kontextu

každého jednotlivého případu zohledňují různé relevantní okolnosti a neulpívají rigidně jen na vydání územního rozhodnutí jako na podmínce uznání pozemků za stavební“ (např. rozsudek NS ze dne 7.10.2010, sp.zn. 28 Cdo 1974/2010, z 5.11.2013, sp.zn. 28 Cdo 527/2013); b) na význam ÚPD „Mezi faktory podstatnými pro úsudek o tom, zdali se v určité situaci jednalo o stavební pozemky, má přitom zpravidla značný význam existence územně plánovací dokumentace jež dané pozemky předurčuje ke stavebnímu využití, a tak jejich hodnotu ke dni přechodu na stát do značné míry determinuje“ (např. Rozsudek NS z 5.12. 2012, sp.zn. 28 Cdo 1013/2012, usnesení NS z 5.12.2013, sp.zn. 28 Cdo 2637/2013); c) na povahu pozemků ke dni přechodu do vlastnictví státu „Pakliže však pozemky měly již v okamžiku odnětí povahu pozemků stavebních, popřípadě byly za naznačeným účelem vykupovány či odebírány, je za ně nutno podle § 28a zákona o půdě, poskytnou náhradu jako za pozemky určené pro stavbu dle § 14 odst. 1 vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., byť by byly v době přechodu na stát v evidenci nemovitostí vedeny jako zemědělské“ (např. rozsudek NS ze dne 3.4.2014, sp.zn. 28 Cdo 444/2014). Ve svém přípisu ze dne 18.2.2020 žalovaná dále žalobkyni sděluje, že některé nároky na náhradu, vzniklé za nevydané části pozemků rozhodnutími např. PÚ 1708/97, 1940/97 a PÚ 920/99 byly vypořádány již Janou Nesselovou v roce 2001, dále rovněž z rozhodnutí PÚ 1365/05 a 2549/05 a v roce 2006 a 2007 a práva z nich vyplývající podléhají v souladu s judikaturou ÚS promlčení, neboť zvěčňování právních nároků není přípustné. K tomuto sdělení žalované žalobkyně uvádí, že tyto uplatněné nároky její právní předchůdkyní a žalobkyní byly od celkového požadovaného nároku žalobkyně odpočteny v celkové výši 13.437,- Kč, jak je zřejmé z čl. III. této žaloby a z Přehledů nároků a plnění nároků oprávněných osob § 11 ze dne 13.3.2019 a 4.3.2019 vypracovaných žalovanou a upozorňuje na skutečnost, že touto žalobou jsou požadovány pozemky v hodnotě 1.794.152,- Kč z celkového požadovaného nároku na náhradu ve výši 5.147.727,- Kč. Žalobkyně odkazuje na důkaz-přílohu č. 1-69 Posudku, ve kterém je jednoznačně prokázána povaha všech předmětných pozemků žalobkyně ke dni jejich přechodu na stát, když jejich nevydané části zakreslené do platné územně plánovací dokumentace prokazují jejich povahu stavebních pozemků v okamžiku jejich odnětí. Žalobkyně taktéž odkazuje na již ustálenou judikaturu v této právní záležitosti, a to zvláště na usnesení NS ČR 28 Cdo 1227/2015, ve kterém je tato judikatura ve věci shrnuta s odkazem na doposud platná rozhodnutí NS ČR, a to: a) na „Flexibilnější přístup soudu k posuzování původní povahy odňatých pozemků, v rámci něhož soudy podle kontextu každého jednotlivého případu zohledňují různé relevantní okolnosti a neulpívají rigidně jen na vydání územního rozhodnutí jako na podmínce uznání pozemků za stavební“ (např. rozsudek NS ze dne 7.10.2010, sp.zn. 28 Cdo 1974/2010, z 5.11.2013, sp.zn. 28 Cdo 527/2013); b) na význam ÚPD „Mezi faktory podstatnými pro úsudek o tom, zdali se v určité situaci jednalo o stavební pozemky, má přitom zpravidla značný význam existence územně plánovací dokumentace jež dané pozemky předurčuje ke stavebnímu využití, a tak jejich hodnotu ke dni přechodu na stát do značné míry determinuje“ (např. Rozsudek NS z 5.12. 2012, sp.zn. 28 Cdo 1013/2012, usnesení NS z 5.12.2013, sp.zn. 28 Cdo 2637/2013); c) na povahu pozemků ke dni přechodu do vlastnictví státu „Pakliže však pozemky měly již v okamžiku odnětí povahu pozemků stavebních, popřípadě byly za naznačeným účelem vykupovány či odebírány, je za ně nutno podle § 28a zákona o půdě, poskytnou náhradu jako za pozemky určené pro stavbu dle § 14 odst. 1 vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., byť by byly v době přechodu na stát v evidenci nemovitostí vedeny jako zemědělské“ (např. rozsudek NS ze dne 3.4.2014, sp.zn. 28 Cdo 444/2014). Žalobkyně uvádí, že žalovaná ke dni 4.3.2019 evidovala zůstatek nároku žalobkyně ve výši 198 446,83 Kč a ke dni 13.3.2019 evidovala zůstatek nároku právní předchůdkyně paní Jany Nesselové ve výši 39.304,31 Kč, přičemž však správná výše restitučního nároku doposud vydaných rozhodnutí PÚ

(SPÚ) o nevrácení vlastnického práva k některým pozemkům u žalobkyně a její právních nástupců, je určena podle znaleckého ocenění v souladu s judikaturou Nejvyššího soudu ve výši 5.161.164,- Kč (důkaz-příloha č. 10 Posudek str. 13 - 16) a po vyčerpání částky ve výši 13 426,72 Kč činí tedy částku ve výši 5.147.727,- Kč, nikoliv ve výši žalovanou určené částky 237.751,14 Kč (po zaokrouhlení částka 237.751,- Kč). Rozdíl mezi skutečnou výší restitučního nároku žalobkyně a oceněním žalované je významný a je způsoben skutečností, že žalovaná v rozporu s postupy uplatňovanými vůči jiným restituentům a v rozporu s judikaturou Nejvyššího soudu neurčila hodnotu pozemků odňatých právním předchůdcům žalobkyně podle územně plánovací dokumentace platné ke dni přechodu vlastnického práva k těmto pozemkům na stát, ale trvá na pro ni výhodnějším ocenění podle úřední evidence v pozemkových knihách. I pozemky určené k zastavění podle dobové územně plánovací dokumentace byly totiž v úřední evidenci vedeny jako „role“.

2. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby a na počátku řízení žalobou uplatněný nárok neuznávala ani zčásti. V průběhu řízení však na straně žalované došlo k uznání základu právního nároku žalobkyně, a to konkrétně na jednání soudu dne 22. 11. 2022. Mezi účastníky bylo nadále nesporné, že žalobkyně je oprávněnou osobou podle ust. § 4 odst. 2 písm. c) zákona č. 229/1991 Sb. jako závětní dědička, praneteř Jany Nesselové, manželky Ing. Viléma Nessela, zemřelého 13. 8. 1999 a JUC Eduarda Nessela, a to po svém zemřelém manželovi Ing. Vilému Nesselovi. Dále nebylo mezi účastníky sporné, že Ing. Vilém Nessel a jeho strýc JUC Eduard Nessel ve svých vlastnických právech ohledně nemovitostí byli omezeni, přičemž se jednalo o nemovitosti dle stavu PK v k.ú. Smíchov – stav. parc. č.k. 4604, role č.k. 4605, st. p.č. č.k. 4729, 4668, 4409, 4669, zahrady č.k. 4671, 4744 a 4730, role č.k. 4670, 4747, 4745, 4731, 4261, 4758, 4761, část role č.k. 4748, lesního pozemku č.k. 4757 a 4735, pastviny č.k. 4740, 4759, 4011, 4760, 4732 a 4734, louky č.k. 4733, částí ulic a cest č.k. 4742, 4611, 4741, 4737, 2155/3 a 2155/4, neplodné půdy č.k. 4012 a hřiště č.k. 4746, role č.k. 4672, 4739, 4773, 4743, lesního pozemku č.k. 4738, pastviny č.k. 4736, stav. pozemku č.k. 4750 a 4702, role č.k. 4675, 4676, 4677, 4678, 4679, 4680, 4681, 4682, 4684, 4685, 4687, 4688, 4689, 4690, 4691, 4692 a 4697, 4705, 4706, 4707, 4709, 4712, 4713, 4718, 4719, 4720, 4722, 4723, 4724, 4725, 4726, pastviny č.k. 4609 a 4753, zahrady č.k. 4754, louky č.k. 4752, pastviny č.k. 4756, role č.k. 799/11 a 799/12 v k.ú. Košíře, louky č.k. 5, 25, 158/1, 149/6, parcely součástí ulic č.k. 148/6 a 148/7, pastviny č.k. 6, přičemž majetek Ing. Viléma Nessela i JUC Eduarda Nessela byl formálně znárodněn, ale nemohl být knihovně přepsán. K nápravě knihovního pořádku došlo až na základě prohlášení ze dne 12. 12. 1961 původního vlastníka předmětných nemovitostí, oprávněné osoby podle zákona o půdě Ing. Viléma Nessela, který daroval spoluvlastnický podíl id 1/36 vzhledem k celku nemovitostí do vlastnictví státu. Toto jeho prohlášení o daru bylo schváleno dne 21. 12. 1961 pod č.j. Fin 3-dar-408/61 Finančním odborem ONV v Praze 5. Spoluvlastnický podíl id 5/36 vzhledem k celku předmětných nemovitostí zemřelého JUC Eduarda Nessela přešel do vlastnictví ČS stát ke dni 5. 1. 1962 jako odúmrt' na základě usnesení státního notářství pro Prahu 5 ze dne 13. 4. 1962 č. j. 5 D 97/62. Původní vlastník a oprávněná osoba Ing. Vilém Nessel uvedl ve svém prohlášení ze dne 3. 9. 1991, že byl spoluvlastníkem statku Ladronka v Praze 5, Smíchov, Košíře. Od roku 1949 byl na něho a ostatní spoluvlastníky těchto pozemků činěn soustavný nátlak na převod předmětných pozemků do vlastnictví státu. Větší část předmětných pozemků byla zabrána výměrem ÚNV hlavního města Prahy č.j. 611-7-9.X.50-IX ze dne 18. 1. 1951 o výkupu zemědělské půdy podle zák. č. 46/48 Sb. Tento výměr nebyl nikdy realizován a později byl zrušen a nemovitý majetek byl dán státem do národní správy, která byla později rovněž zrušena. V roce 1960 byla část pozemků vyvlastněna podle vládního nařízení č. 15/1959 Sb. na základě rozhodnutí FIN odboru rady ONV Praha 5 č.j. Fin 3-88-325/59 ze dne 31. 10. 1960. Československý stát na

spoluvlastníky předmětných pozemků naléhal, aby předali do vlastnictví státu i zbývající nemovitosti. V tomto období bylo dokonce vedeno trestní stíhání s některými spoluvlastníky či členy jejich rodin a tato situace vyvolávala u ostatních spoluvlastníků značné obavy. Všichni spoluvlastníci byli pak v těžké ekonomické tísní, protože se svým vlastnickým právem předmětných pozemků nemohli žádnou formou nakládat, využívat jakýmkoliv způsobem svých vlastnických práv u těchto pozemků, a současně po nich bylo vyžadováno placení různých dávek, na což neměli finanční prostředky. Za této obtížné politické sociální situace nezbylo Ing. Vilému Nesselovi nic jiného, než darovat svůj spoluvlastnický podíl id 1/36 vzhledem k celku předmětných nemovitostí do vlastnictví státu. Ing. Vilém Nessel původní oprávněná osoba podle zákona o půdě uplatnil restituční nárok podle zákona o půdě již v roce 1992 pod č.j. PÚ 1107/92, ale nápravy a zmírnění krivdy se již v plném rozsahu nedočkal. Mezi účastníky byla také nesporná existence všech rozhodnutí uvedených v žalobě na str. 7 pod bodem II. i další odňaté pozemky oprávněných osob vč. žalobkyně. Pokud se jedná o rozhodnutí hl. města Prahy, Magistrátu hl. města Pozemkového úřadu č.j. PÚ 608/01 k.ú. Smíchov ze dne 28. 2. 2001. Toto rozhodnutí bylo uvedeno v rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 7. 11. 2022 č.j. 14 A 69/2022-171, kterým bylo opravné rozhodnutí žalované ze dne 28. 6. 2022 č.j. SPÚ 87027/2022 ohledně pozemku p.k. 4748 v k.ú. Smíchov zrušeno a věc byla vrácena žalované k dalšímu řízení. Dále k bodu 30. uvedeném v části II. žaloby se uvádí rozhodnutí Pozemkového úřadu pro Středočeský kraj PÚ 1107/92/26 v k.ú. Košíře ze dne 14. 6. 2018, přičemž tímto rozhodnutím bylo dokládáno, že došlo k nevydání vlastnického práva k původnímu pozemku p.k. 5 v k.ú. Košíře, přičemž rozhodnutími soudu vydanými v této věci bylo rozhodnuto, že se nevydává pouze část výměry tohoto p.k. pozemku č. 5 v k.ú. Košíře, přičemž ve znaleckém posudku prof. Ing. Heralová Ph. D. byla oceněna celá výměra tohoto pozemku. Dodatkem č. 1 k tomuto posudku prof. Ing. Heralové ze dne 21. 9. 2022 bylo soudu doloženo správné ocenění již na základě do spisu založených rozsudků jiných soudů, přičemž došlo ke snížení o 739 m² a v tomto dodatku je uvedena již správná výměra odňatého pozemku p.k. 5 v k.ú. Košíře a správné ocenění restitučního nároku žalobkyně, kdy namísto původní hodnoty 5 061 164 Kč, se jedná o celkovou částku 5 158 942 Kč. Konečně bylo na tomto jednání soudu také konstatováno, že mezi účastníky je nesporné, že restituční nárok žalobkyně není promlčen a není promlčeno ani právo na přecenění restitučního nároku. Předmětem sporu však tehdy ještě zůstalo sporné, zda byla žalovaná liknavá při vyřizování restitučního nároku žalobkyně a zda její jednání bylo svévolné. Nebylo však již sporné, že žalobkyně vyvinula dostatek aktivity při restitučních nabídkách a její účasti při vyřizování restitučních nároků ve veřejných nabídkách. Rovněž pokud se jednalo o oprávněnost žalobního nároku a vývoje vlastnických vztahů po roce 1949, obě sporné strany znovu konstatovaly, že mezi nimi není sporu. Na soudním jednání konaném dne 10.2.2023 žalovaná však prohlásila, že již netrvá ani na dalších, dříve uplatněných námitkách, a to, že nárok žalobkyně je promlčen a že uznává, že byla svévolná a liknavá při vyřizování restitučního nároku žalobkyně. Rovněž byla ze strany žalované znovu potvrzena i aktivní věcná legitimace žalobkyně a její dostatečná aktivita žalobkyně na veřejných nabídkách. Zástupci obou sporných stran také konstatovali, že mezi účastníky již není sporné, že předmětem ocenění jsou všechny pozemky, které jsou uvedeny v jednotlivých rozhodnutích pozemkového úřadu a jejichž výčet je uveden i v podané žalobě. Zástupci obou stran proto prohlásili, že z tohoto důvodu již není třeba provádět k tomu listinné důkazy. Nadále se tedy jednalo pouze o spor o ocenění nemovitých věcí, které měly být vydány tj. pouze o spor z důvodu rozdílného ocenění předmětných pozemků mezi prof. Schneiderovou Heralovou Ph. D. a znalcem Ing. Pavlem Pelcem o to, který z těchto znaleckých posudků skutečně odpovídá právnímu stavu.

3. Po odstranění všech právních námitek žalované směřujících proti nahrazení jejího projevu vůle se soud zaměřil na možnost vydání v žalobě navržených náhradních pozemků. Žalobkyně však v dalším průběhu řízení podala návrhy na částečné zastavení řízení u některých těchto náhradních pozemků. Z tohoto důvodu za souhlasu žalované došlo k částečnému zastavení řízení, a to ohledně pozemků parc. č. 351/6 v k.ú. Nová Ves u Plzně, parc. č. 469/4 a parc. č. 468 v k.ú. Řečce, parc. č. 614/14, parc. č. 567/28, parc. č. 567/3, parc. č. 250/6, parc. č. 250/1 a parc. č. 250/8 v k.ú. Stod.
4. Mezi účastníky ohledně zbylého nároku na náhradní pozemky nebylo sporu o tom, že část pozemku parc. č. 2444/6, která vznikla na základě geometrického plánu Ing. Jiřího Blábola č. 2669-48/2022 ve výměře 3 752 m² je ohodnocena správně na částku 236 376 Kčs. Pokud šlo o pozemek parc. č. 984/21 v k.ú. Milínov u Nezvěstic, účastníci se shodli na vydatelnosti tohoto pozemku i na jeho ocenění na částku 23 573,37 Kčs. Stejně tak se účastníci shodli na vydatelnosti ocenění pozemků v k.ú. Nová Ves u Plzně, parc. č. 351/23 v hodnotě 6 938 Kčs a parc. č. 351/24 v hodnotě 12 311 Kč. U nově vzniklého pozemku parc. č. 56/6 v k.ú. Robčice na základě geometrického plánu Ing. Jiřího Blábola č. 345-48/2022 o výměře 1 895 m² se účastníci shodli na převoditelnosti tohoto pozemku i ceně 28 804 Kčs. V případě nově vzniklého pozemku parc. č. 56/2 dle geometrického plánu Ing. Jiřího Blábola č. 345-48/2022 o výměře 2 302 m² v k.ú. Robčice u Štěnovic byla mezi účastníky shoda o vydatelnosti tohoto pozemku, ale nebyla mezi nimi shoda o jeho ceně. Zástupce žalované navrhl k tomu vyslechnout znalce Ing. Radka Jurčika. Podobně v případě pozemků parc. č. 841/16, parc. č. 889 a parc. č. 841/15 v k.ú. Vstíš se účastníci shodli na převoditelnosti pozemků, ale nikoli na jejich ocenění. Spor ohledně těchto pozemků vznikl o tom, zda je možné je ocenit jako územní rezervy pro jejich možnou zastavěnost či nikoli. Soud však v případě těchto sporů o ocenění vycházel z revizního znaleckého posudku prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové Ph.D. z 24. 5. 2022, založeného na č.l. 662-674 spisu. Tato znalkyně v posudku určila hodnotu pozemků v k.ú. Vstíš na základě platného územního plánu v tomto území vymezeném dosud jako plochy zemědělské. Oproti znaleckému posudku vyhotovenému Ing. Kamilem Štrobalem Ph.D. znalkyně logicky vysvětlila, že je nutné pozemky ocenit podle jejich současného využití na základě platného územního plánu, neboť se nejedná o stavební pozemky, i když na nich byla vymezena územní rezerva pro plochy bydlení. Soud v tomto směru přisvědčil názoru žalobkyně, že není možné pozemky v současné době oceňovat z hlediska územní rezervy pro případné individuální bydlení v budoucnosti, ale je nutné je ocenit podle současně platného stavu. Proto soud vycházel ze znaleckého posudku této znalkyně i v případě pozemků v k.ú. Vstíš, parc. č. 841/15, kde souhlasil s oceněním na částku 11 135,60 Kčs, v případě pozemku parc. č. 889 souhlasil s částkou 11 869,50 Kčs a v případě pozemku parc. č. 841/16 s částkou 23 353,60 Kčs. Ohledně pozemku parc. č. 56/2 zástupkyně žalobkyně navrhla, aby soud učinil dotaz na obec Útušice, zda územní studie, která byla vypracována pro územní plán obce a týká se rozdělení pozemku parc. č. 56/2 v k.ú. Robčice u Štěnovic, byla schválena. Obec Útušice odpověděla, že podle platného územního plánu schváleného Městským úřadem Přeštice 2. 5. 2016 však pozemek parc. č. 56/2 Robčice u Štěnovic o výměře 2 302 m² nelze identifikovat bez geometrického plánu, který obec neměla k dispozici. I v případě tohoto pozemku soud vycházel ze znaleckého posudku prof. Ing. Heralové Ph.D., která jej ocenila na částku 16 114 Kčs.
5. Kromě neshody účastníků stran ocenění uvedeného v předchozím odstavci, byly mezi nimi sporné i další zásadní otázky. Především se jednalo o to, jakým způsobem měli znalci postupovat při ocenění v Praze nevydaných pozemků. Znalci, prof. Ing. Heralová Ph.D. a Ing. Pelc, totiž vycházeli z rozdílného výkladu, který byl použit jako podklad pro určení charakteru odňatých pozemků státem. Žalobkyně namítala, že Ing. Pelc ve svém

znaleckém posudku vycházel z návrhu směrného plánu z roku 1948, který však nikdy nebyl uveden ve známost široké veřejnosti a sama žalovaná navíc konstatovala, že podle tohoto směrného územního plánu, který nikdy nebyl schválen, nelze při oceňování nevydaných pozemků vycházet. Žalovaná oponovala žalobkyni tvrzením, že Ing. Pelc ve svém znaleckém posudku nevycházel jen ze směrného územního plánu z roku 1948 ani pouze z územního směrného plánu z roku 1964, ale územní plány vyhodnocoval komplexně, když posuzoval vývoj územně plánovací dokumentace, a to od třicátých let až do doby zastavění předmětného pozemku. Až v sedmdesátých letech se totiž vycházelo z toho, že by předmětná lokalita měla být předmětem zástavby, zatímco v padesátých až šedesátých letech byla lokalita určena pro zemědělskou výrobu. Směrné plány vycházely spíše z názoru, že stát tehdy neměl zájem tyto pozemky zastavět. Z toho vyplývá, že ke dni odnětí měly pozemky převážně zemědělský charakter a ke změně došlo až v sedmdesátých letech po jejich převzetí státem. Dále oponovala argumentací, že je větší shoda v určení charakteru pozemků podle směrného plánu hl. města Prahy z roku 1948 a z roku 1964, kdy je zde shoda asi ve dvaceti pozemcích, které byly určeny pro nestavební využití. Navíc směrný plán z roku 1964 se lišil od plánu státní regulační komise primárně v tom, že řada pozemků byla určena pro využití pro sportovní a rekreační využití a nikoli pro výstavbu rodinných domů, přičemž sportoviště byly na pozemcích fakticky realizovány. Žalovaná k tomuto tvrzení předložila ortosnímky v počtu 6 fotografií, které byly založeny na čl. 823-827spisu. Poukázala přitom na to, že se jedná o rok 1966, kdy na předmětných pozemcích, a jednalo se o pozemky v k.ú. Smíchov a jednoho pozemku v k.ú. Košíře žádná zástavba nenacházela, jak je z těchto ortosnímků zřejmé. Dále žalovaná do spisu založila územní plán Kořenov – listiny na čl. 828-829 a znalecký posudek Ing. Zdeňka Tomíčka z 29. 1. 2023 (čl. 830) s argumentací uvedenou v tomto znaleckém posudku, a to, že pokud je pozemek určen ke sportu a rekreaci, nejedná se o stavební pozemek. Žalovaná také předložila rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 14. 4. 2022 č.j. 36 Co 278/2021-613 (čl. 833), rozsudek MS v Praze ze dne 19. 3. 2019 č.j. 16 Co 26/2019-210 (čl. 834), rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 2. 2021 č.j. 28 Cdo 3772/2018-161 (čl. 835) a znalecký posudek znalce Ing. Zdeňka Garlíka ze 4. 10. 2021 (čl. 836). Žalovaná k tomu uvedla, že z rozsudků je zřejmé, že pro posuzování restitučních nároků je významným kritériem nejen hodnota odňatých pozemků, ale i hodnota pozemků náhradních, které jsou určeny podle ust. § 28a zákona o půdě. Nejde proto o kritérium jediné a výlučné, přičemž je na místě za určitých okolností přihlídnout k výměře a bonitě odňatých a náhradních pozemků, a to s ohledem na smysl a účel zákona o půdě. Městský soud v Praze dospívá k závěru, že jde o absurdní aplikaci ust. § 28a zákona o půdě, když je dána extrémní disproporce mezi rozlohou nevydaných a již poskytnutých náhradních pozemků, která zřejmě narušuje princip rovnováhy hodnoty pozemků. Rozsudkem Nejvyššího soudu žalovaná poukázala na to, že finanční náhrada má být nejvýše šestinásobkem ceny určené oceňovací vyhláškou jako přiměřená náhrada. Naproti tomu předložený znalecký posudek Ing. Garlíka převyšuje tento šestinásobek a poskytnutým náhradním pozemkem je tak zakládán nepoměr mezi finanční a naturální náhradou, přičemž podle judikatury Nejvyššího a Ústavního soudu by zde měla být rovnováha, neboť obě formy náhrad jsou považovány za rovnocenné.

6. Žalobkyně naproti tomu oponovala rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR v usnesení ze dne 19. 10. 2021 č.j. 28 Cdo 2505/2021-801, kde na str. 4 dovolací soud uvádí, že nelze přisvědčit rozhodovací praxi odvolacího soudu, že pro záměr o stavební povaze původních pozemků musí být kromě existence územní plánovací dokumentace naplněna také jiná kritéria, nýbrž jde toliko o příkladmo uváděné konkrétní faktory, jež mohou k závěru o stavebním charakteru pozemku vést. V této souvislosti zdůraznila, že ve prospěch žalobkyně svědčí již pravomocná rozhodnutí. Konkrétně jde o rozsudek Okresního soudu v Berouně ze dne 3. 11. 2020, č.j. 18 C 13/2020-476. Předloženým

usnesením Nejvyššího soudu č.j. 28 Cdo 2505/2021-801 bylo dovolání Okresního soudu v Berouně odmítnuto (č.l. 832). Dále se jedná o usnesení Nejvyššího soudu ze dne 9. 11. 2021, č.j. 28 Cdo 2957/2021-422 proti rozsudku Krajského soudu v Praze o nahrazení projevu vůle, řízení vedeného u Okresního soudu v Kolíně, jímž bylo rovněž odmítnuto dovolání (č.l.831). Dále o usnesení ze dne 11. 11. 2022, č.j. 28 Cdo 2984/2022-1087, kterým bylo odmítnuto dovolání žalované proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 22. 6. 2022 č.j. 84 Co 72/2022-1056, přičemž tento rozsudek Krajského soudu potvrdil rozsudek OS v Litoměřicích, ze dne 22. 11. 2021 č.j. 20 C 72/2020-995. Dále je to usnesení Nejvyššího soudu z 1. 3. 2023, č.j. 28 Cdo 454/2023-1431, kterým bylo odmítnuto dovolání žalované proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě, pobočka Olomouc ze dne 18. 10. 2022 č.j. 69 Co 176/2022-1382, kterým byl potvrzen rozsudek OS v Olomouci ze dne 4. 2. 2022 č.j. 24 C 46/2020-1164. Žalobkyně k tomu zdůraznila, že pro určení charakteru odňatých pozemků je nutné vycházet z dobových plánů z třicátých let, kdy tyto plány určovaly zastavitelnost pro dané území. Žalobkyně nesouhlasila s názorem žalované, že v roce 1948 byl záměr hlavního města Prahy tato území nezastavovat s odůvodněním, že je to v rozporu i s územním směrným plánem z roku 1964, který je totožný v podstatě s územně plánovací dokumentací z třicátých let. Žalobkyně k tomu uvedla, že důležité bylo, v jakém stavu pozemky přešly na stát v roce 1961-1962. V té době samozřejmě nebylo možné vědět, v jakém stavu se tyto pozemky budou nacházet v roce 1966, ani nebylo možné, aby restituenti ovlivnili rozhodnutí státu, v jakém stavu budou pozemky případně převáděny, neboť tehdy nebyli vlastníky těchto pozemků.

7. Soud v řízení provedl k uvedeným zásadním otázkám rozebraným účastníky v předchozím odstavci dokazování zmíněnými znaleckými posudky prof. Ing. Heralové Ph.D., který svědčil názorům žalobkyně, ale i Ing. Pelce, o jehož názor se opírala žalovaná. Navíc přihlédl i k již vytvořené judikatuře uvedenými rozhodnutími Nejvyššího soudu ČR a přihlédl i k právním závěrům zmíněných okresních soudů, které byly potvrzeny v odvolacím řízení. Soud poté dospěl k závěru, že pro určení charakteru odňatých pozemků státem v Praze bylo nezbytné vycházet z územně plánovací dokumentace, za kterou je nutné považovat schválené regulační a zastavovací plány státní regulační komise z třicátých let dvacátého století, neboť tyto dokumenty nebyly ke dni odnětí pozemků restituents zrušeny ustanovením § 17 odst. 1 písm. a) zák. č. 84/1958 Sb. v návaznosti na ustanovení § 19 zák. č. 280/1949, přičemž v období až do roku 1964 neexistovala žádná právní úprava a nebyly schváleny ani další nahrazující územní plány a s odkazem na ustanovení § 12 zák. č. 84/1958 Sb. z této staré územní úpravy vycházelo při územní výstavbě v pozdějších letech. Ke dni odnětí pozemků oprávněným osobám byl pro určení charakteru pozemků podstatný územní záměr vycházející ze zastavovacích a regulačních plánů, který určoval využití těchto pozemků do budoucna bez ohledu na jejich evidovaný charakter PK či KN. Za tohoto nemohou být závěry znalce Ing. Pavla Pelce i z pohledu přijaté soudní judikatury přijatelné. Navíc nastavovací a regulační plány z třicátých let uznávala dříve i samotná žalovaná, ačkoli nyní namítá nesprávnost postupu ocenění, které provedla prof. Ing. Renáta Schneiderová Heralová Ph.D. Naopak závěry této znalkyně soud považuje za správné, logické, přezkoumatelné a přesvědčivé v celém rozsahu vypracovaného znaleckého posudku včetně jeho dodatku a revizního znaleckého posudku. Ačkoli žalovaná tvrdí, že Ing. Pelc nevycházel jen ze směrného územního plánu z roku 1948, ani pouze z územního směrného plánu z roku 1964 a územní plány vyhodnocoval komplexně při vývoji územně plánovací dokumentace, lze tomuto znalci vytknout, že preferuje územně plánovací dokumentaci v neschváleném návrhu tak i dokumentaci vypracovanou s velkým časovým odstupem od doby odnětí pozemků z důvodu, že z hlediska pořízených ortosnímků, včetně dohledaných stavebních rozhodnutí, více odpovídají aktuální realitě provedené výstavby. Tento postup nemůže

odpovídat zohlednění veškerých staveb nacházejících se na příslušných pozemcích. Z pohledu soudu je takový přístup uvedeného znalce nepřijatelný. Oproti tomu znalkyně prof. Ing. Heralová Ph.D. pojala přístup k charakteru odňatých pozemků jako určitých ucelených celků pro určitý záměr v rámci zpracované a schválené územní dokumentace. Její závěry jsou podle názoru soudu správné i při aplikaci srážek podle přílohy 7 vyh. č. 182/1988 Sb. ve znění vyh. č. 316/1990 Sb. ve znění účinném k 24. 6. 1991. Ačkoliv státem odňaté pozemky v katastrálních územích Smíchov a Košíře patřily prokazatelně do území srostlého v hlavním městě Prahou, znalec Ing. Pavel Pelc to popírá. Přestože snímky prokazují i existenci dopravní dostupnosti s ohledem na okrajové části pozemků, tvrzené závěry o srážkách v návaznosti na připojení na vodovodní a kanalizační řad, nemají podle Ing. Pelce své opodstatnění. Soud také nepřijal závěr tohoto znalce při uplatnění srážky za svažitost a orientaci v terénu, jestliže znalkyně prof. Ing. Heralová Ph.D. tuto možnost odpovědně posoudit svažitost terénu s ohledem na postup doby a nemožnost aplikovat srážky nejednou řádně ve svém posudku zdůvodnila. Soud nemohl přijmout ani závěry znalce Ing. Pelce ve vztahu k ostatním uplatněným srážkám dle přílohy 7 oceňovací vyhlášky, neboť prof. Ing. Heralová Ph.D. objasnila důvodnost a vzájemné souvislosti jejich zavedení v návaznosti na plánovanou výstavbu rodinných domů, nikoli však na průmyslovou zástavbu, komunikace či sportoviště a zdůvodnila nelogičnost případné aplikace těchto srážek. Za této situace soud nepovažoval za nutné hospodárné znovu znalce Ing. Pavla Pelce vyslyšet a ze všech uvedených důvodů, které nasvědčují nesprávnému přístupu tohoto znalce k hodnocení státem odňatých pozemků i ohledně jím prováděných srážek, soud návrh na vypracování revizního znaleckého posudku Ing. Pelce k znaleckému posudku prof. Ing. Heralové Ph.D. na jednání konaném dne 2. 6. 2023 zamítl a uzavřel dokazování. Přes námitky žalované ohledně správného výpočtu rozlohy zbytku odňatého pozemku PK 4748 v k.ú. Smíchov je dosud výše neuspokojeného nároku žalobkyně tak vysoká, že přesahuje namítaný nesouhlas výpočtu rozlohy tohoto pozemku. Mezi účastníky totiž nebylo sporu o tom, že žalobkyně dosud byla mimosoudně uspokojena pouze v rozsahu do částky 13 436,72 Kčs a na základě pravomocných rozhodnutí byla uspokojena do částky 1 476 792,80 Kčs. Přitom žalobkyně nabyла restituční nároky jako závětní dědička a praneteř Jany Nesselové, zemřelé 13. 7. 2011, manželky Ing. Viléma Nessela, zemřelého 13. 8. 1999. Předmětem dědictví po Ing. Vilému Nesselovi byl i nárok na vydání pozemků a náhrady za pozemky podle zákona o půdě a to: 1/31 pozemku parc. č. 5, parc. č. 5, parc. č. 25/3 – všechno ostatní plocha, zapsáno na LV č. 1317 pro obec Praha, k.ú. Košíře. Dále 1/36 pozemků č. parc. 4678, 4679/1 – ostatní plocha, 4748/1 – orná půda, 4761/1 – lesní pozemek a 4761/3 – ostatní plocha, vše zapsáno v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu Praha-město na LV č. 2820 pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 1/36 pozemků č. parc. 4011, 4012/1, 4012/2 a 4012/3 – ostatní plochy, parc. č. 4733/2, 4735 a 4744 – vše lesní pozemky, parc. č. 4745 – ostatní plocha, parc. č. 4747 – lesní pozemek, parc. č. 4756 – ostatní plocha, parc. č. 4757, 4758, 4759/1 – vše lesní pozemky, parc. č. 4759/2 – ostatní plocha, parc. č. 4760 a 4761/2 – dva lesní pozemky; vše zapsané v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu Praha-město na LV č. 3100 pro obec Praha a k.ú. Smíchov, dále 1/36 pozemků parc. č. 4261/152, 4684/4, 4684/5, 4684/6, 4688/5 – vše ostatní plochy a 4812 – orná půda; vše zapsáno v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu Praha-město na LV č. 3150 pro obec Praha a k.ú. Smíchov. Žalobkyně nabyла na základě ustanovení § 11 odst. 2 zák. č. 229/1991 Sb. o půdě právo na náhradní pozemky za nevydané pozemky v k.ú. Smíchov nárok oceněný částkou 8 230,70 Kč, nárok na vydání pozemků parc. č. 4680/1, 4681/1, 4682/1, 4683/1, 4685/1, 4686/1, 4688/1, 4690/1 a 4691/1 v k.ú. Smíchov, na základě rozhodnutí Pozemkového úřadu hl. m. Prahy ze dne 30. 9. 1999, zn. PÚ1185/99, kterým byla schválena dohoda mezi povinnou organizací IROP a restituenty, mezi jinými i zůstavitelem, dům č.p. 1925, postavený na pozemku č. parc. 4598, s

pozemky č. parc. 4598 - zastavěná plocha, 4599 - zastavěná plocha s garáží, která dosud není zapsaná v katastru nemovitostí a 4600 - zahrada včetně venkovních úprav a trvalých porostů, nemovitosti jsou zapsány v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu Praha – město na listu vlastnictví č. 2051 pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 18/648 pozemku parc. č. 4721-ostatní plocha, který je zapsán v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu Praha – město na listu vlastnictví č. 417 pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 1/6 pozemků č. parc. 4714/1 - ostatní plocha, 4714/2 - zastavěná plocha bez garáže, 4715 - ostatní plocha, 4716/1 - ostatní plocha, 4716/2 - ostatní plocha a 4716/3 - zastavěná plocha (bez stavby), nemovitosti jsou zapsány v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu Praha – město na listu vlastnictví č. 3003 pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 1/36 pozemku parc. č. 4753 - ostatní plocha, který je zapsán na LV č. 3001 u Katastrálního úřadu Praha – město, pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 1/6 pozemku parc. č. 4748/4 - ostatní plocha, který je zapsán na LV č. 2896 u Katastrálního úřadu Praha – město pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 1/36 pozemku parc. č. 4669 - ostatní plocha, který je zapsán na LV č. 2938 u Katastrálního úřadu Praha – město pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 6/129 pozemků parc. č. 4261/170 - ostatní plocha, 4676 – ostatní plocha a 4677 - ostatní plocha, které jsou zapsány na LV č. 415 u Katastrálního úřadu Praha – město pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 1/36 pozemku parc. č. 4750 –ostatní plocha, který je zapsán na LV č. 3096 u Katastrálního úřadu Praha – město pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 324/1512 pozemku parc. č. 4717 – ostatní plocha, který je zapsán na LV č. 418 u Katastrálního úřadu Praha – město pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 1/36 pozemků parc. č. 4673/1 – ostatní plocha, 4725-ostatní plocha a 4726 - ostatní plocha, které jsou zapsány na LV č. 2981 u Katastrálního úřadu Praha – město pro obec Praha a k.ú. Smíchov.

8. Mezi účastníky nebylo také sporné, že právní předchůdce žalobkyně Ing. Vilém Nessel uplatnil v zákonné lhůtě u příslušného pozemkového úřadu restituční nárok dle zákona o půdě na vydání pozemků a náhrady ke spoluvlastnickému podílu 1/36 vzhledem k celku předmětných nemovitostí jako původní vlastník, dědic po svém otci JUDr. Vilému Nesselovi a jeho bratrovi JUC Eduardu Nesselovi byl uznán oprávněnou osobou podle § 4 odst. 1 zákona o půdě. Ing. Vilém Nessel zároveň uplatnil i nárok na vydání pozemků a náhrady podle zákona o půdě ke spoluvlastnickému podílu 1/36 vzhledem k celku po svém strýci JUC Eduardu Nesselovi, který zemřel bezdětný, přičemž původně připadl tento majetek jako odúmrť státu, to z důvodu neexistence závěti a neexistence jeho zákonných dědiců. Předmětem odúmrti se staly nemovitosti ve vl. č. 2845 poz. kn. pro kat. úz. Smíchov a dále 5/36 vzhledem k celku nemovitosti zaps. ve vl. č. 1967, 2981, 781, 789, 1304 a 121 pro kat. úz. Smíchov. Státní pozemkový úřad se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 se vyjádřil k oprávněnosti nároku žalobkyně ke spoluvlastnickému podílu id. 5/36 vzhledem k celku po zemřelém JUC Eduardovi Nesselovi, a to v svém přípisu ze dne 18.11.2014, zn. SPÚ 578704/2014-K dotýkajícího se podílu k pozemkům velkostatku „Ladronka“. Označené nemovitosti v kat. úz. Smíchov vč. 1/36 nemovitostí v kat. úz. Smíchov a kat. úz. Košíře byly postoupeny na československý stát se vším příslušenstvím a se všemi právy a československý stát tyto nemovitosti přijal do svého vlastnictví. Vilém Nessel byl před postoupením vlastnictví na čs. stát vlastníkem nemovitosti zapsané ve vložce č. 2307 pozemkové knihy katastrálního území Smíchov s domem č.p. 1923, stavební parcelou č.k. 4604 a rolí č. kat. 4605; dále ideální 1/36 nemovitostí zapsaných ve vl. č. 789 desk zemských v katastru Smíchova s domy čp. 120, 118 a 119 se stav. parcelami č.k. 4729, 4668, 4409 a po zbořeném domě čp 757 stav. parcelou č.k. 4669, zahradami č.k. 4671, 4744 a 4730, rolemi č.k. 4670, 4747, 4745, 4731, 4261, 4758, 4761, částí role č.k. 4748 po přechodu zbytku této role do vlastnictví státu podle vl. nař. č. 15/59 Sb., s lesními parcelami č.k. 4757 a 4735, pastvinami č.k. 4740, 4759, 4011, 4760, 4732 a 4734, loukou č.k. 4733, součástí ulic a cest č.k. 4742, 4611, 4741, 4737, 2155/3 a 2155/4, neplodnou půdou č.k. 4012 a hřištěm č.k.

4746; v téže vložce katastru Košíře: s loukami č.k. 5, 25, 158/1, 149/6, součástí ulic č.k. 148/6 a 148/7; ideální 1/36 nemovitostí zapsaných ve vl. č. 1304 desk zemských kat. území Smíchov s rolemi č.k. 4672, 4739 a 4773, se zahradou č.k. 4743, lesem č.k. 4738 a pastvinou č.k. 4736; 4) ideální 1/36 nemovitostí zapsaných ve vl. č. 2981 poz. knihy kat. území Smíchov se stav. parcelou č.k. 4750 po zbořeném domě čp. 2579, stav. místem č.k. 4702, rolemi č.k. 4675, 4676, 4677, 4678, 4679, 4680, 4681, 4682, 4684, 4685, 4687, 4688, 4689, 4690, 4691, 4692, 4697, 4705, 4706, 4707, 4709, 4712, 4713, 4718, 4719, 4720, 4722, 4723, 4724, 4725 a 4726, s pastvinami č.k. 4609, 4753, zahradou č. k. 4754 a loukou č.k. 4752; 5) ideální 1/36 nemovitostí zapsaných ve vl. č. 121 a 1967 poz. knihy kat. území Smíchov s pastvinou č.k. 4756, rolemi č.k. 799/11 a 799/12; 6) ideální 1/36 nemovitostí zapsané ve vl. č. 781 poz. knihy kat. území Košíře s pastvinou č.k. 6. Převod nemovitostí v kat. úz. Smíchov a Košíře byl učiněn v tísni, když původní vlastník byl spoluvlastníkem zemského deskového statku „Lakronka“, od r. 1949 byl na všechny spoluvlastníky činěn soustavný nátlak na převod předmětných pozemků na čs. Stát, větší část byla zabrána výměrem ÚNV hl. m. Prahy, č. j. 611-7-9.X.50-IX z e d n e 1 8. 1. 1951, nicméně tento výměr nebyl nikdy realizován, později byl zrušen a nemovitý majetek byl dán státem do národní správy, rovněž později zrušené. V r. 1960 byla část pozemků vyvlastněna, nicméně čs. stát neustále na spoluvlastníky naléhal, aby předali i zbývající část spoluvlastníkům či členům jejich rodin, což vyvolávalo u ostatních spoluvlastníků značné obavy, všichni bez výjimky pak byli v těžké ekonomické tísni, neboť se svým vlastnictvím nemohli žádnou formou nakládat a využívat svých práv. Za této situace vlastníkům nezbylo než v tísni nemovitosti darovat či odmítnout dědictví. V pozemkové knize vl. č. 789 desk zemských a v pozemkové knize vl. č. desk zemských 121, 1304, 1967 a 2981 kat. úz. Smíchov a 781 kat. úz. Košíře byla na těchto pozemcích vyznačena národní správa podle dekretu č. 5/1945 Sb, došlo k zamezení možnosti užívání předmětných nemovitostí vlastníky, i když nedošlo k přechodu vlastnického práva na základě tohoto postupu státu do jeho vlastnictví. Omezení se týkalo nemovitostí : dle stavu PK k. ú. Smíchov – stav. par.č.k. 4604, role č.k. 4605, stav. parcely č.k. 4729, 4668, 4409, 4669, zahrady č.k. 4671, 4744 a 4730, role č.k. 4670, 4747, 4745, 4731, 4261, 4758, 4761, část role č.k. 4748, lesní parcely č.k. 4757 a 4735, pastviny č.k. 4740, 4759, 4011, 4760, 4732 a 4734, louku č.k. 4733, součástí ulic a cest č.k. 4742, 4611, 4741, 4737, 2155/3 a 2155/4, neplodnou půdu č.k. 4012 a hřiště č.k. 4746, role č.k. 4672, 4739, 4773, 4743, les č.k. 4738, pastvinu č.k. 4736, stav parcely č.k. 4750 a 4702, role č.k. 4675, 4676, 4677, 4678, 4679, 4680, 4681, 4682, 4684, 4685, 4687, 4688, 4689, 4690 4691, 4692 a 4697, 4705, 4706, 4707, 4709, 4712, 4713, 4718, 4719, 4720, 4722, 4723, 4724, 4725, 4726, pastviny č.k. 4609 a 4753, zahradu č.k. 4754, louku č.k.4752, pastvinu č.k. 4756, role č.k. 799/11 a 799/12 a k.ú. Košíře louky č.k. 5, 25, 158/1, 149/6, parcely součástí ulic č.k. 148/6 a 148/7, pastvinu č.k. 6. Majetek Ing. Viléma Nessela i JUC Eduarda Nessela byl formálně znárodněn, nemohl však být knihovně přepsán, k nápravě knihovního pořádku došlo až na základě Prohlášení Ing. Viléma Nessela ze dne 12.12.1961, kterým daroval spoluhl. podíl id. 1/36 nemovitostí vzhledem k celku do vlastnictví státu. Toto jeho prohlášení o daru bylo schváleno dne 21.12.1961 pod č.j. Fin 3-dar-408/61 Finančním odborem ONV v Praze 5.Původní vlastník a oprávněná osoba Ing. Vilém Nessel uvedl ve svém Prohlášení ze dne 3.9.1991, že byl spoluvlastníkem statku „Ladronka“ v Praze 5, Smíchov, Košíře.Od r. 1949 byl na něho a ostatní spoluvlastníky těchto pozemků činěn soustavný nátlak na převod předmětných pozemků do vlastnictví čs. státu. Větší část předmětných pozemků byla zabrána výměrem ÚNV hl.m.Prahy č.j. 611-7-9.X.50-IX ze dne 18.1.1951 o výkupu zemědělské půdy dle zák.č. 46/48 Sb. Uvedený výměr nebyl nikdy realizován, později byl zrušen a nemovitý majetek byl dán státem do národní správy, která byla později rovněž zrušena. V r. 1960 byla část pozemků vyvlastněna dle vládního nařízení č. 15/1959 Sb. na základě rozhodnutí Fin. odboru rady ONV Praha 5

č.j. Fin 3-88- 325/59 ze dne 31.10.1960. Československý stát, zastoupený FO-ONV v Praze 5 neustále na spoluvlastníky předmětných pozemků naléhal, aby předali do vlastnictví státu i zbývající nemovitosti. V tomto období bylo dokonce vedeno trestní stíhání proti některým spoluvlastníkům či členům jejich rodin, kdy tato situace vyvolávala u ostatních spoluvlastníků značné obavy. Všichni spoluvlastníci bez výjimky pak byli v těžké ekonomické tísní, protože se svým vlastnickým právem předmětných pozemků nemohli žádnou formou nakládat, využívat jakýmkoliv způsobem svých vlastnických práv u těchto pozemků a přitom po nich bylo vyžadováno placení různých dávek, na což neměli finanční prostředky. Za této obtížné politické a sociální situace nezbylo Ing. Vilému Nesselovi nic jiného než darovat svůj spoluvl. podíl id. 1/36 vzhledem k celku předmětných nemovitostí do vlastnictví čs. Státu. Rozhodnutím Finančního odboru Obvodního národního výboru v Praze 5 ze dne 31.10. 1960, č.j. Fin 3-88-325/59 došlo k vydání 7/9 nemovitostí – parc. č. kat. 4762, zaps. ve vl. č. 2981 p.k. Smíchov a parc. č. 4763 a 4764, zaps. ve vl. č. 789, jehož spoluvlastníky byly JUC Eduard Nesel v rozsahu 1/9 a 1/36 a Ing. Vilém Nesel v rozsahu 1/36.

9. K datu 17. 12. 1992 byl čs. stát evidován tedy jako vlastník pozemků parc. č. 5, 6 a 25 v katastrálním území Košíře a pozemků parc. č. 4668, 4409, 4669, 4671, 4744, 4730, 4670, 4747, 4745, 4731, 4758, 4761, 4748, 4735, 4740, 4759, 4011, 4760, 4732, 4734, 4733, 4742, 4741, 4737, 4746, 4672, 4739, 4743, 4738, 4736, 4750, 4675, 4676, 4677, 4678, 4679, 4680, 4681, 4682, 4684, 4685, 4687, 4688, 4689, 4690, 4691, 4692, 4697, 4705, 4706, 4707, 4709, 4712, 4713, 4718, 4719, 4720, 4722, 4723, 4724, 4725, 4726, 4609, 4753, 4754, 4752 a 4756 v katastrálním území Smíchov.
10. Žalobkyně vstoupila do role oprávněné osoby z titulu restitučních nároků na základě rozhodnutí Magistrátu hl. města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. 1708/97 ze dne 1.8.1997, potvrzeného rozsudkem Městského soudu v Praze č.j. 38 Ca 266/97-40 ze dne 1.9.1998, Magistrátu hl. města Prahy, Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1940/97 ze dne 9.9.1997, Magistrátu hl. města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 920/99 ze dne 16.4.1999, Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č.j. PÚ 580/01 ze dne 27.2.2001, Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č.j. PÚ 607/01 ze dne 28.2. 2001, Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č.j. PÚ 608/01 ze dne 28.2.2001, Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č.j. PÚ 3000/01 ze dne 29.10.2001, Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č.j. PÚ 3226/01 ze dne 23.11.2001, Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu č.j. PÚ 718/02 ze dne 7.3.2002, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1519/03 ze dne 29.4.2003, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1701/03 ze dne 20. 5. 2003, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 734/04 ze dne 30. 3. 2004, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 2563/04 ze dne 30. 11. 2004, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1365/05 ze dne 12.5.2005, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 2549/05 ze dne 26 .10. 2005, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 3330/05 ze dne 16.11.2005, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 992/06 ze dne 20. 3. 2006, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1805/06 ze dne 31. 5. 2006, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 2440/07 ze dne 18. 10. 2007, Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1107/92/3 ze dne 9. 12. 2009, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/11 ze dne 6.10.2014, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/15 ze dne 27.4.2015, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ

1107/92/16 ze dne 10.6.2015, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu čj. PÚ 1107/92/18 ze dne 8.10.2015, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu čj. PÚ 1107/92/19 ze dne 20.11.2015, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu čj. PÚ 1107/92/20 ze dne 8.7.2016, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu čj. PÚ 1107/92/21 ze dne 21.9.2016, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha čj. PÚ 1107/92/24 ze dne 14.6.2017, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha čj. PÚ 1107/92/2 ze dne 21.5.2018, Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha čj. PÚ 1107/92/26 ze dne 14.6.2018, Prohlášením o převodu nemovitostí na stát přijaté rozhodnutím FO ONV Praha 5 č.j. Fin 3-dar-408/61 ze dne 21. 12. 1961, rozhodnutím Fin. Odboru ONV Praha 5 č. j. Fin-3-88- 325/59 ze dne 31. 10. 1960, rozhodnutím Státního notářství pro Prahu 5 ze dne 13.4.1962, č.j. 5 D 97/62, které nabylo právní moci dne 3.5.1962. Ze shora uvedených titulů tedy žalobkyni vznikly restituční nároky z jednotlivých titulů níže uvedených rozhodnutí a v uvedeném rozsahu

původní vlastník	právní důvod přechodu na stát	PK	Katastrální území	Rozhodnutí SPÚ ohledně nevydání pozemku	ze dne	výměra celé původní PK parcely v m ²	výměra nevydané PK parcely v m ²
Žalobkyně vlastní 5/36 nároku po Eduardu Nesselovi	Fin-3-88-325/59 31.10.1960	4762	Smíchov	PÚ 1107/92/11	6.10.2014	1020	1020
		4763	Smíchov	PÚ 1107/92/11	6.10.2014	1 767	1 767
		4764	Smíchov	PÚ 1107/92/11	6.10.2014	234	234
Žalobkyně vlastní 1/36 nároku po Vilému Nesselovi	Fin.3-dar-4480408/61 408/61 21.12.1961	4673 4741 4748	Smíchov Smíchov Smíchov	PÚ 1708/97 PÚ 1708/97 PÚ 1940/97 +	1.8.1997 1.8.1997 9.9.1997	30867 2026 106575	18563 29481
		4261	Smíchov	PÚ 920/99 + PÚ 2440/07	16.4.1999 18.10.2007	53451	44104
		4732	Smíchov	PÚ 580/01	27.2.2001	2081	922
		4733	Smíchov	PÚ 580/01	27.2.2001	5060	2934
		4734	Smíchov	PÚ 580/01	27.2.2001	2864	99
		4761	Smíchov	PÚ 580/01	27.2.2001	12213	629
		4705	Smíchov	PÚ 607/1	28.1.2001	755	220
		4706	Smíchov	PÚ 607/1	28.1.2001	615	197
		4746	Smíchov	PÚ 608/1	28.2.2001	11046	10496
		4707	Smíchov	PÚ 3000/01	29.10.2001	586	233
		4011	Smíchov	PÚ 3226/01	23.11.2001	398	347
		4691	Smíchov	PÚ 3226/01	23.11.2001	467	312

		4692	Smíchov	PÚ 3226/01	23.11.2001	534	117
		4670	Smíchov	PÚ 718/02 + PÚ 2563/04	7.3.2002 30.11.2004	4400	1890
		4688	Smíchov	PÚ 1519/03	29.4.2003	5640	2527
		4689	Smíchov	PÚ 1519/03	29.4.2003		
		4690	Smíchov	PÚ 1519/03	29.4.2003		
		4684	Smíchov	PÚ 1519/03 + PÚ 1701/03	29.4.2003 20.5.2003		
		4685	Smíchov	PÚ 1519/03 + PÚ 1701/03	29.4.2003 20.5.2003		
		4686	Smíchov	PÚ 1519/03 + PÚ 1701/03	29.4.2003 20.5.2003		
		4687	Smíchov	PÚ 1519/03 + PÚ 1701/03	29.4.2003 20.5.2003		
		4680	Smíchov	PÚ 1701/03	20.5.2003		
		4681	Smíchov	PÚ 1701/03	20.5.2003		
		4682	Smíchov	PÚ 1701/03	20.5.2003		
		4683	Smíchov	PÚ 1701/03	20.5.2003		
		4675	Smíchov	PÚ 734/04	30.3.2004	518	612
		4671	Smíchov	PÚ 2563/04	30.11.2004	2356	468
		4609	Smíchov	PÚ 1365/05	12.5.2005	114	114
		4611	Smíchov	PÚ 1365/05	12.5.2005	470	470
		4409	Smíchov	PÚ 2549/05	26.10.2005	2521	2521
		4012	Smíchov	PÚ 3330/05	16.11.2005	273	114
		4702	Smíchov	PÚ 3330/05	16.11.2005	567	567
		4762	Smíchov	PÚ 3330/05	16.11.2005	1020	1020
		4763	Smíchov	PÚ 3330/05	16.11.2005	1767	1767
		4764	Smíchov	PÚ 3330/05	16.11.2005	234	234
		4697	Smíchov	PÚ 1805/06	31.05.2006	1047	1047
		4708	Smíchov	PÚ 2440/07	18.10.2007	152	152
		4709	Smíchov	PÚ 2440/07	18.10.2007	449	449
		4672	Smíchov	PÚ 1107/92/3	9.12.2009	38261	11124
		25	Košíře	PÚ 3226/01	23.11.2001	5546	268
		5	Košíře	PÚ 992/06	20.03.2006	739	739
Žalobkyně vlastní 5/36 nároku po Eduardu Nesselovi	odúmrť 5 D 97/62 JUC Eduard Nessel ke dni 5.1.1962	25	Košíře	PÚ 1107/92/26	14.6.2018	5546	5546
		5	Košíře	PÚ 1107/92/26	14.6.2018	739	418
		4672	Smíchov	PÚ 1107/92/15 + PÚ 1107/92/21	27.4.2014 21.9.2016	38261	11899
		4673	Smíchov	PÚ 1107/92/15 + PÚ 1107/92/20	27.4.2015 8.7.2016	30867	17223
		4675	Smíchov	PÚ 1107/92/15	27.4.2015	912	730
		4676	Smíchov	PÚ 1107/92/15	27.4.2015		

		4741	Smíchov	PÚ 1107/92/15	27.4.2015	2026	934
		4746	Smíchov	PÚ 1107/92/15	27.4.2015	11046	10496
		4732	Smíchov	PÚ 1107/92/16	10.6.2015	2081	922
		4733	Smíchov	PÚ 1107/92/16	10.6.2015	5060	2975
		4734	Smíchov	PÚ 1107/92/16	10.6.2015	2864	99
		4756	Smíchov	PÚ 1107/92/16	10.6.2015	4732	2010
		4261	Smíchov	PÚ 1107/92/18	8.10.2015	53451	44095
		4409	Smíchov	PÚ 1107/92/18	8.10.2015	2521	2521
		4609	Smíchov	PÚ 1107/92/18	8.10.2015	114	114
		4611	Smíchov	PÚ 1107/92/18	8.10.2015	470	470
		4697	Smíchov	PÚ 1107/92/18	8.10.2015	1047	1047
		4702	Smíchov	PÚ 1107/92/18	8.10.2015	567	567
		4707	Smíchov	PÚ 1107/92/18	8.10.2015	586	222
		4708	Smíchov	PÚ 1107/92/18	8.10.2015	152	152
		4709	Smíchov	PÚ 1107/92/18	8.10.2015	449	449
		4753	Smíchov	PÚ 1107/92/18	8.10.2015	1138	23
		4670	Smíchov	PÚ 1107/92/19	20.11.2015	4400	1936
		4748	Smíchov	PÚ 1107/92/20	8.07.2016	106575	14610
		4671	Smíchov	PÚ 1107/92/21 + PÚ 1107/92/25	21.9.2016 21.5.2018	2356	549
		4680	Smíchov	PÚ 1107/92/24	14.6.2017	5640	3312
		4681	Smíchov	PÚ 1107/92/24	14.6.2017		
		4682	Smíchov	PÚ 1107/92/24	14.6.2017		
		4683	Smíchov	PÚ 1107/92/24	14.6.2017		
		4684	Smíchov	PÚ 1107/92/24	14.6.2017		
		4685	Smíchov	PÚ 1107/92/24	14.6.2017		
		4686	Smíchov	PÚ 1107/92/24 + PÚ 1107/92/27	14.6.2017 24.10.2018		
		4687	Smíchov	PÚ 1107/92/24 + PÚ 1107/92/27	14.6.2017 24.10.2018		
		4688	Smíchov	PÚ 1107/92/24	14.6.2017		
		4689	Smíchov	PÚ 1107/92/24	14.6.2017		
		4690	Smíchov	PÚ 1107/92/24	14.6.2017		
		4011	Smíchov	PÚ 1107/92/25	21.5.2018	398	398
		4012	Smíchov	PÚ 1107/92/25	21.5.2018	273	273
		4692	Smíchov	PÚ 1107/92/25	21.5.2018	534	117
		4705	Smíchov	PÚ 1107/92/25	21.5.2018	755	216
		4706	Smíchov	PÚ 1107/92/25	21.5.2018	615	195
		4761	Smíchov	PÚ 1107/92/25	21.5.2018	12213	749
		4742	Smíchov	PÚ 1107/92/29	12.2.2019	965	152

11. Samotná předchůdkyně žalobkyně Jana Nesselová již v průběhu r. 2006, 2007, 2008 a 2009 uplatnila svůj nárok na vydání náhradních pozemků v souvislosti s přiznaným restitučním nárokem v rámci veřejných nabídek náhradních pozemků, dále i žalobkyně učinila obdobné kroky vůči žalované v průběhu r. 2012 a 2020, nicméně byly pouze nepatrně úspěšnými, když celková výše restitučního nároku byla žalovanou současně nesprávně oceněna, tudíž tato skutečnost bránila oprávněné osobě i v řádném a efektivním uspokojení. Ke dni 13. 3. 2019 byly vedeny žalovanou nároky pro Janu Nesselovou ve výši 39 304,31 Kč a pro žalobkyni ke dni 4. 3. 2019 ve výši 211 883,55 Kč se zůstatkem 198 446,83 Kč, dále ke dni 14. 4. 2020 ve výši 203 557,18 Kč, přičemž žalobkyně žádala žalovanou o řádné ocenění těchto restitučních nároků, nicméně žalovaná ještě v r. 2020 pro tyto účely správného ocenění odňatých pozemků stále popírala možnost využít regulačních a zastavovacích plánů z 30. let minulého století jakožto platné územně plánovací dokumentace, současně namítala promlčení některých nároků. Nakonec právní zástupkyně žalobkyně v předžalobní výzvě ze dne 19. 12. 2019 vyzvala žalovanou k zaevidování restitučního nároku žalobkyně ve správné výši bez zbytečného odkladu s odkazem na vypracovaný posudek prof. Ing. Renaty Schneiderové Heralové, Ph.D. s oceněním odňatých pozemků ve výši 5 161 164 Kč, když uvedený posudek vychází z územního plánu platného v době odnětí nevydaných pozemků.
12. Podle § 4 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, oprávněnou osobou je státní občan České a Slovenské Federativní Republiky, jehož půda, budovy a stavby, patřící k původní zemědělské usedlosti, přešly na stát nebo na jiné právnické osoby v době od 25. února 1948 do 1. ledna 1990 způsobem uvedeným v § 6 odst. 1. Zemřela-li osoba, jejíž nemovitost přešla v době od 25. února 1948 do 1. ledna 1990 do vlastnictví státu nebo jiné právnické osoby v případech uvedených v § 6, před uplynutím lhůty uvedené v § 13, nebo byla-li před uplynutím této lhůty prohlášena za mrtvou, jsou oprávněnými osobami, pokud jsou státními občany České a Slovenské Federativní Republiky, fyzické osoby v tomto pořadí: a) dědic ze závěti, jež byla předložena při dědickém řízení, který nabyl celé dědictví, b) dědic ze závěti, který nabyl vlastnictví, avšak pouze v míře odpovídající jeho dědickému podílu; to neplatí, jestliže dědici podle závěti připadly jen jednotlivé věci nebo práva; byl-li dědic závětí ustanoven jen k určité části nemovitosti, na kterou se vztahuje povinnost vydání, je oprávněn pouze k této části nemovitosti, c) děti a manžel osoby uvedené v odstavci 1, všichni rovným dílem; zemřelo-li dítě před uplynutím lhůty uvedené v § 13, jsou na jeho místě oprávněnými jeho děti, a zemřelo-li některé z nich, jeho děti, d) rodiče osoby uvedené v odstavci 1, e) sourozenci osoby uvedené v odstavci 1, a zemřel-li některý z nich, jsou na jeho místě oprávněnými jeho děti a jeho manžel. V případech uvedených v § 6 odst. 1 písm. j) jsou oprávněnými osobami osoby tam uvedené; ustanovení odstavce 2 písm. c) až e) platí obdobně. V případě, že zemřela oprávněná osoba, která uplatnila nárok na vydání majetku před vydáním rozhodnutí podle § 9, přechází nárok na dědice.
13. Podle § 6 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, 1) Oprávněným osobám budou vydány nemovitosti, které přešly na stát nebo na jinou právnickou osobu v důsledku výroku o propadnutí majetku, propadnutí věci nebo zabránění věci v trestním řízení, případně v trestním řízení správním podle dřívějších předpisů, jestliže výrok byl zrušen podle zvláštních předpisů, b) odnětí bez náhrady postupem podle zákona č. 142/1947 Sb., o revizi první pozemkové reformy, nebo podle zákona č. 46/1948 Sb., o nové pozemkové reformě, c) postupu podle § 453a občanského zákoníku nebo podle § 287a zákona č. 87/1950 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 67/1952 Sb., d) odnětí bez náhrady postupem podle zákona SNR č. 81/1949 Sb. SNR, o úpravě právních poměrů pastvinářského majetku bývalých urbáriátníků, komposesorátů a podobných útvarů, e) odnětí bez

náhrady postupem podle zákona SNR č. 2/1958 Sb. SNR, o úpravě poměrů a obhospodařování společně užívaných lesů bývalých urbáriátníků, komposesorátů a podobných útvarů, f) prohlášení a smlouvy o postoupení pohledávek pro případ vystěhování (tzv. renunciační prohlášení), g) toho, že občan zdržující se v cizině nemovitost zanechal na území republiky nebo jehož majetek přešel na stát podle zákona č. 183/1950 Sb., o majetku zanechaném na území Československé republiky osobami, které optovaly pro Svaz sovětských socialistických republik a přesídlily na jeho území, h) smlouvy o darování nemovitostí uzavřené dárce v tísni, i) dražebního řízení provedeného na úhradu pohledávek státu, j) soudního rozhodnutí, kterým byla prohlášena za neplatnou smlouva o převodu majetku, kterou občan před odchodem do ciziny převedl věc na jiného, bylo-li důvodem neplatnosti opuštění republiky, popřípadě uznání takovéto smlouvy účastníky za neplatnou; v takovém případě je oprávněnou osobou nabyvatel podle uvedené smlouvy, a to i pokud tato smlouva nenabyla účinnosti, k) kupní smlouvy uzavřené v tísni za nápadně nevýhodných podmínek, l) odmítnutí dědictví v dědickém řízení učiněného v tísni, m) vyvlastnění za náhradu, pokud nemovitost existuje a trvale neslouží účelu, pro který byla vyvlastněna, n) vyvlastnění bez vyplacení náhrady, o) znárodnění nebo zestátnění vykonaného v rozporu s tehdy platnými zákonnými předpisy nebo bez vyplacení náhrady, p) převzetí nemovitostí bez právního důvodu, r) politické perzekuce nebo postupu porušujícího obecně uznávaná lidská práva a svobody, s) odevzdání do vlastnictví družstva podle zvláštních předpisů, t) příkázání do užívání právnické osoby na základě zákona č. 55/1947 Sb., o pomoci rolníkům při uskutečňování zemědělského výrobního plánu, nebo vládního nařízení č. 50/1955 Sb., o některých opatřeních k zajištění zemědělské výroby, u) převodu společně užívaných singulárních lesů a lesních družstev na území České republiky, pokud členy družstva byly výlučně fyzické osoby.

14. Podle § 11 odst. 1 pís. c) č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, pozemky nelze vydat v případě, že pozemek byl po přechodu nebo převodu do vlastnictví státu nebo jiné právnické osoby zastavěn; pozemek lze vydat, nebrání-li stavba zemědělskému nebo lesnímu využití pozemku, nebo jedná-li se o stavbu movitou, 9b) nebo dočasnou, 9c) nebo jednoduchou, 9d) nebo drobnou, 9e) nebo stavbu umístěnou pod povrchem země. Za zastavěnou část pozemku se považuje část, na níž stojí stavba, která byla zahájena před 24. červnem 1991, a část pozemku s takovou stavbou bezprostředně související a nezbytně nutná k provozu stavby. Zahájením stavby se rozumí datum skutečného zahájení stavby, zapsané do stavebního deníku a oznámené stavebnímu úřadu, pokud byla stavba zahájena do dvou let od vydání stavebního povolení.
15. Podle § 11a odst. 1 zákona o půdě v platném znění oprávněným osobám uvedeným v § 4, kterým podle tohoto zákona nelze vydat pozemek odňatý způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 a 2, převádí pozemkový úřad jiné pozemky na základě veřejných nabídek, není-li dále stanoveno jinak. Osoby, na které právo oprávněné osoby na bezúplatný převod jiného pozemku přešlo děděním, se pro účely tohoto zákona považují za oprávněné osoby.
16. Podle § 11a odst. 13) 1. a 3. věta zákona o půdě, cena pozemků uvedená ve veřejné nabídce se stanoví podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., o cenách staveb, pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků, ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., přičemž pozemky určené schválenou územně plánovací dokumentací k zastavění budou oceněny jako stavební. Stejným způsobem se ocení i pozemky převáděné mimo veřejnou nabídku podle odstavce 11.

17. Podle § 14 odst. 1, 2. věta zákona o půdě, oprávněné osobě náleží náhrada za pozemek, který podle tohoto zákona se nevydává a za který nebyl poskytnut jiný pozemek.
18. Podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o půdě, za pozemky, které se podle tohoto zákona nevydávají a za které nelze poskytnout jiný pozemek, náleží peněžitá náhrada ve výši ceny odňatého pozemku stanovené podle § 28a, pokud tento zákon nestanoví jinak (§ 14 odst. 9).
19. Podle § 28a zákona o půdě pokud tento zákon nestanoví jinak, poskytují se náhrady podle tohoto zákona v cenách platných ke dni 24. června 1991, a to u věcí nemovitých v cenách podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., a u věcí movitých v zůstatkových účetních cenách, u věcí movitých s nulovou zůstatkovou cenou ve výši 10 % pořizovací ceny.
20. Podle § 6 odst. 1 zákona č. 503/2012 Sb., podle tohoto zákona nebo zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, anebo zákona č. 44/1988 Sb. o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, nelze převádět: a) zemědělské pozemky, na jejichž vydání bylo uplatněno právo podle jiného právního předpisu a o jejichž vydání nebylo dosud rozhodnuto, b) zemědělské pozemky nebo jejich části určené územním plánem nebo regulačním plánem anebo rozhodnutím o umístění stavby k zastavění veřejně prospěšnými stavbami nebo stavbami dopravní infrastruktury nebo těmito stavbami již zastavěné, s výjimkou zemědělských pozemků: 1. převáděných podle § 3 odst. 4, § 7 nebo § 10 odst. 1 nebo 2, 2. převáděných se souhlasem obce nebo kraje na osoby, které mají podle schválené stavební dokumentace uskutečnit výstavbu podle § 17 odst. 3 zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, 3. převáděných se souhlasem obce nebo kraje směnou za jiné nemovitosti podle § 17 odst. 3 zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nebo 4. již využitých ke zřízení technické infrastruktury; v případě pochybností vydá na základě žádosti Státního pozemkového úřadu vyjádření příslušný úřad územního plánování, c) zemědělské pozemky určené podle schváleného návrhu pozemkové úpravy pro výstavbu polních cest a na provedení technických, vodohospodářských a ekologických opatření, d) majetek, o jehož převodu na jiné osoby bylo rozhodnuto podle jiného právního předpisu, e) zemědělské pozemky ve vojenských újezdech, f) zemědělské pozemky v národních přírodních památkách, národních přírodních rezervacích a v prvních a druhých zónách národních parků, g) pozemky tvořící rezervu státních pozemků podle § 3 odst. 1 písm. b) s výjimkou nakládání podle § 3 odst. 4.
21. Po provedeném dokazování a na základě použití shodných tvrzení účastníků s ohledem na shora uvedená zákonná ustanovení, soud dospěl po částečném zastavení řízení k závěru, že žaloba je důvodná, a proto jí v celém zbylém rozsahu vyhověl.
22. O náhradě nákladů řízení soud rozhodoval na podkladě ustanovení § 142 odst. 1, § 146 odst. 2 a § 150 o.s.ř. Soud přiznal žalobkyni plný úspěch v řízení i když vzala ve shora uvedeném rozsahu žalobu částečně zpět, neboť v důsledku liknavého jednání žalované se domáhala svých nároku u více soudů a její nároky soud teprve postupně rozhodnutími soudů pravomocně uspokojovány. Tyto okolnosti soud považoval za okolnosti zvláštního zřetele hodné. V dané věci soud přisvědčil názoru žalobkyně uvedeného v její písemné specifikaci nákladů řízení, že spor byl svou povahou také řízením o způsobu vypořádání vztahů mezi účastníky ve smyslu ustanovení § 153 odst. 2 o.s.ř. Soud se ztotožnil s názorem žalobkyně i v tom, že v předmětné věci je nutné při rozhodování o nákladech vycházet z hodnoty předmětu sporu, jak vyplývá z konstantní judikatury. Soud však nemohl při určení tarifní hodnoty podle ustanovení § 8 odst. 1 vyh. č. 177/1996 Sb. vycházet z ceny požadovaných pozemků v celkové hodnotě 1 794 152 Kč, ale pouze z hodnoty vydaných náhradních pozemků. Tato hodnota činí u pozemku parc. č. 2444/6

v k.ú. Dobřany částku 236 376 Kč, u pozemku parc. č. 984/21 v k.ú. Milínov činí 23 573,37 Kč. V případě pozemků v k.ú. Nová Věc je hodnota pozemku parc. č. 351/23 – 6 938 Kč, u pozemku parc. č. 351/24 – 12 311 Kč. U pozemku parc. č. 56/2 v k.ú. Robčice činí hodnota pozemku 16 114 Kč, pozemku parc. č. 56/6 v k.ú. Robčice 28 804 Kč. Pozemky v k.ú. Vstíš a to parc. č. 841/16 má hodnotu 23 353,60 Kč, parc. č. 889 – 11 869,50 Kč a parc. č. 841/15 hodnotu 11 135,60 Kč. Tyto vydané pozemky mají tedy celkem hodnotu 370 475,07 Kč. Sazba mimosmluvní odměny advokáta této částky proto činí 9 820 Kč za každý úkon advokáta (9 100 Kč + 18 × 40 Kč). Soud přiznal advokátce za správně specifikované jednotlivé úkony v součtu 31 × 9 820 Kč částku 304 420 Kč, dále za 26 režijních paušálů částku 7 800 Kč, dále na cestovním dne 2. 11. 2021 částku 905 Kč, náhradu za promeškaný čas ve výši 400 Kč, cestovné za jednání konané dne 22. 2. 2022 ve výši 950 Kč, 400 Kč za promeškaný čas, cestovné na jednání dne 29. 4. 2022 ve výši 1 030 Kč a náhradu za promeškaný čas 400 Kč, cestovné na místní šetření dne 21. 7. 2022 ve výši 1 291 Kč, náhradu za promeškaný čas 900 Kč, cestovné na jednání dne 25. 10. 2022 ve výši 1 129 Kč, 400 Kč za promeškaný čas, cestovné na jednání 22. 11. 2022 ve výši 1 129 Kč, náhradu za promeškaný čas 400 Kč, cestovné na jednání 13. 1. 2023 ve výši 1 204 Kč, náhradu za promeškaný čas 400 Kč, cestovné na jednání 10. 2. 2023 ve výši 1 177 Kč, náhradu za promeškaný čas 400 Kč, cestovné na jednání 7. 3. 2023 ve výši 1 177 Kč a náhradu za promeškaný čas 400 Kč, cestovné na jednání dne 18. 4. 2023 ve výši 1 177 Kč, náhradu za promeškaný čas 400 Kč, cestovné na jednání 2. 6. 2023 ve výši 1 177 Kč a náhradu za promeškaný čas 400 Kč; celkem tedy částku 17 246 Kč. Daň z přidané hodnoty z částky 329 466 Kč činí 69 187,86 Kč. Celkem byla tak přiznána žalobkyni náhrada nákladů řízení ve výši 398 653,86 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je do patnácti dnů ode dne jeho doručení přípustné odvolání ke Krajskému soudu v Plzni, prostřednictvím Okresního soudu Plzeň-jih.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem dobrovolně splněna, lze navrhnout soudní výkon rozhodnutí nebo exekuci prostřednictvím soudního exekutora.

V Plzni dne 7. června 2023

JUDr. Josef Miller, v. r.
samosoudce

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 3. 1. 2024 a je vykonatelné dne 9. 1. 2024 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 6. 12. 2023 č.j. 18 Co 223/2023-998. Připojení doložky provedla Hana Rzymanová dne 12. 1. 2024.